

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — БЕЛАСТОК — ВІЛЬНЯ

ЗАСНАВАНА ў 1920 Г.

№ 9 (23)

16—23 красавіка 1993 г.

Кошт 5 рублёў

У 1977 г. у Маскве ў адзін дзень адбыліся адразу ТРЫ УСЕСАЮЗНЫЯ ЗЬЕЗДЫ ДЫСІДЭНТАЎ. Успамінае адзін з яго ўдзельнікаў, жыхар Горадні.

Зацемкі пра леташні візіт у Горадню польскага прэм'ера й пра наведваньне вёскі, дзе жывуць землякі ЭЛІЗЫ АЖЭШКІ, праваслаўныя й каталікі.

Міліцыі цяжка даць рады з «МЕДНАЙ ЛІХАМАНКАЙ». Крадзешнікі выяўляюць вялікі спрыт і вынаходлівасьць.

П р а г р а м а
ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ на наступны тыдзень:
Менск — Варшава — Масква.

Эмігранцкі друк Амэрыканская кукуруза

Урад ЗША падарыць Беларусі кукурузы на 19 мільёнаў далараў, а Расеі — пшаніцы й рысу на 102 млн. д., пайфармаваў 12 сакавіка міністар сельскай гаспадаркі Амэрыкі Майк Эспі. Пры гэтым сп. Эспі сказаў, што ўрад ЗША падтрымвае дэмакратычныя рэформы, якія адбываюцца ў Расеі.

Для школьнікаў

У выдавецтве Лернэра выйшла багата ілюстраваная й цудоўна аформленая кніжка для амэрыканскіх школьнікаў пра Беларусь. Гэткія кніжкі выйдуча пра кожную з 15 былых рэспублік СССР. На 56 старонках кнігі вялікага фармату, выдадзенай на люксусовай паперы, зьмешчана шмат каляровых здымкаў. У адмысловым слоўнічку школьнікам тлумачацца такія тэрміны, як «Садружнасьць Незалежных Дзяржаваў», «камуніст», «усходнія славяне», «Летува» (гістарычная, якую тварылі летувісы ў Беларусі), «палянзацыя», «русыфікацыя» і інш. Кніжка напісана даволі аб'ектыўна, без вялікіх памылак, якія сустракаліся дый сустракаюцца ў некаторых заходніх публікацыях пра Беларусь. На задняй вокладцы зьмешчаны дзьве беларускія паштовыя маркі: адна з Пагоняй, другая з бел-чырвона-белым сьцягам.

«Беларус», г. Новы Ёрк.

Па пятніцах перад працай я звычайна гляджу ранішняю варшаўскую тэлепраграму «Кава чы хэрбата?» 9-га ў ёй паведамлілі аб нібы папярэджаным замаху на прэзідэнта Валэнсу. Зьбянтэжаны спадар прэзідэнт быццам адказаў журналістам: «Добрыя собе жарты...»

Але тут свой клопат. Днём раней мы даслалі ад рэдакцыі падтрымную тэлеграму спадару Шушкевічу. З другога разу, бо на пошце спачатку не прынялі, бланк быў без пячаткі... Нейкі расейскі клясык растлумачыў, што халопства — найвышэйшая ступень рабства, халоп пачуваецца шчасным, што ён — раб. Паскудна чуешся праз сваю бязраднасьць, калі за цябе ўсю вырашаюць... іншыя.

Памятаю зьдэклівы камэнтар «Газэты Выборчэй» да соймавых дэбатаў пра абарты: маўляў, каб падобныя апантанасьць й зацікаўленьне паслы выяўлялі ва ўсіх іншых пытаннях, дык праца Сойму была б значна больш плённай. У нас сітуацыя падобная.

Шаноўныя спадарыні й спадары!
Газэта «ПАГОНЯ» — гэта зьвесткі з Гарадзеншчыны, Віленшчыны й Беласточчыны. Калі вас цікавіць беларускае жыцьцё ня толькі на Беларусі, але таксама ў Польшчы й Летуве, дык падпішыцеся на нашу газэту! Паўгадавы кошт — 303 рублі, індэкс — 63124. Падпіска прымаецца ў любым паштовым аддзяленьні Рэспублікі Беларусь.

Вялікодны акцэнт

Замест умацоўваць сувэрэнэтэт, яго разбураюць, заўзята, ваяўніча, з аса-лодаю. Своеасаблівы мазахізм. Ужо лепей бы яны паспрачаліся пра абарты.

Калега-сталічнік паведаміў, што ў Менску «Пагоню» чытаюць нават у мэтро. Тэлефанаваў у рэдакцыю «Нашай Нівы», туды таксама нашая газэта трапіла са сталіцы. Сёньня даслаць у суседнюю Вільню 50 паасобнікаў «Пагоні» каштуе больш за 2 тысячы рублёў, у месяц гэта амаль 10 тысяч. Адгарадзіліся плотам.

Увечары пятніцай палякі транслявалі з Рыму ўрачыстасьць хэсьцы па «Віа дэ лэроса» — крыжовай дарозе. Тысячы людзі з запаленымі свечкамі, мноства мнішак усіх расаў. Наперадзе ступае з крыжам Папа Рымскі, абапал

два ахоўнікі ў цывільным з паходнямі, крокаў праз дзесяць сьледам — сьвятары. Калізей, дзе адбылася ўрачыстасьць, выглядаў відовішчна. Яцэк Москва, сталы карэспандэнт у Рыме, паведаміў, што набажэнства таксама транслявала летувіскае тэлебачаньне.

Велічна гучалі каталіцкія сьпевы. А потым выконвалася фартэп'яная музыка І. Падэрэўскага. Першым прэзідэнтам Польшчы быў вялікі піяніст, праўда нядоўга.

За выхадныя палякі паказалі багата вялікодных сюжэтаў: як фарбуюць і размалёўваюць у сем ях сьвяточныя які, як у касьцёле іх сьвечыць. Паглядзеў я таксама зфільмаваную рок-опэру «Ісус Хрыстос — суперзорка», ролю Юды ў якой выконваў мурын. Пілат, які ня хоча крыві, гаворыць людзі: «Ён ваш цар юдэйскі і ён бязьвінны». Але натоўп у адказ зарой: «Разкрыжуй яго! Разкрыжуй!» Менскае тэлебачаньне, зрэшты, таксама паказала набажэнства ў касьцёле Сьвятога Роха. Вось бадай што і ўсё. Бо касьцёл у нас «польскі», нахай ім і застаецца. Мы ж людзі праваслаўныя, рускія, «только язык наш поляками испорчен».

У адным сваім апавяданьні я апісаў тое, як Хрыстос нёс свой крыж. Апавяданьне надрукавалі, але ўвесь кавалак пра пакутніка быў бяз згоды аўтара бязьлітасна выкасаваны. Маўляў, не выпендрывайся, «эрудыт».

С. АСТРАВЕЦ.

В. Дамброўскі

КАРОТКАЕ АПАВЯДАНЬНЕ

Шабельная навала

На золку вільготнае з ночы паветра страсянула выбухамі. Дзьве-тры шрапнэльныя аблачынкі расцэвілі па-над вёскай. Адразу потым раструшчыла гарматным набоем касьцельны зван. Цялялі ў званіцу, маючы на ўвазе кулямёт. Выбух раскалоў звонна нава-колье. Птушынай хваляй выляцелі шыбы ў плябані. Ксёндз на час амаль аглух.

Уланы пакінулі вёску яшчэ ноччу.

Ліпень 20-га.

У тэлеграфнай зводцы рэўсавету 16-й арміі з Ваукавыскага павятовага рэўкаму паведамлялі: «Насельніцтва павету з нецярплі-васьцю чакала прыходу савецкай улады. Сустрэча была захапляю-чай. Насельніцтва ідзе насустрач усім патрабаваньням савецкай улады». Адказ быў ляканічным: «Так дзержаць!».

Чырвоная кавалерыя пад зага-дам легендарнага Гаю віхурай наляцела, пашкамутала польскае войска, умянула далей на захад.

У вёсцы з пацярпелай званіцай, у Плябанцах, застаўся за са-вецкую ўладу чырвонаармеец 1-га пралатарскага Пэтраграцкага палку Іван Шубін. Патомны пі-церскі работнік, ліцейшчык. Пал рэўкам была зрэквізавана палова плябані. Іншай больш прыдатнай

пабудовы вёска ня мела.

Свае дзеянні ён пачаў з таго, што па-над уваходам прышпіліў чырвоны лэзунг: «Да здаўствуе савецкая ўласць!». Што рабіць далей, ён ня ведаў. Як агітаваць за савецкую ўладу, ня знаў. У атацы, на кані ўсё яму было ясна. Хапай з похваў шаблю ды сячы. Не пасьпееш — цябе засякуць. І ён пасьпяваў. Пляжыў ненавісных бепапалаякаў, каб памяталі ягоную піцерскую, Івана Шубіна, руку.

Пакінулі тутка яго выпадкова. У апошнюю хвілю, калі ўжо коньніца выпятала за ваколіцу, ён трапіў на вока кампалка Ярцаву. Той круціў каня на мейсцы, нешта ліхаманкава кемячы. «Шубін! — абрадаваўся ён. — Астаёшся тут крэпіць савецкую ўласць. Ты мужык граматыны, справішся. Па-лучы ў камісара кумач».

Вось і апынуўся Шубін з канём Камунарам, шабляй, стрэльбай ды тузінам сушаніц у запlechным мяшку. І будуй сабе тутка, сярод малазразумелых чужынцаў, сваю ўладу. Аўса каню няма. Добра хоць лужок ёсьць, дзе пасьвіць. Не было чаго есьці самому. І купіць няма на што. Нават невядома, якія грошы мясцовыя бяруць: царскія, польскія ці рабоча-сялянскія. Ды што гадаць. Усё адно за так ніхто ня дасць. Гэта ня Расія-матухна.

Ды Шубін і баяўся прасіць, бо скажучь: савецкая ўлада пачынае з таго, што хлеба просіць.

Праз тры дні з воласьці прые-хаў старшыня вайсковага рэўкаму. Пазнаёміліся. Пакінуў яшчэ кума-чу. Зьдзівіўся: «Ты што, Шубін, толькі радзіўся? Хлеб рэквізіра-ваць нужна, ні паміраць жэ цібе. Што там пару буханак. Дом жэ рэквізіраваў. На дзела рэвалю-цыі, — аб'ясні мужыкам. — Ні па-слушаюць — сілком. Ні мне ціба учыць».

Шубін пражыў у Плябанцах колькі часу. Людзі дзіваліся з яго. Гаворыць па-расейску й па-водзіцца ня як ўсе. У касьцёле шапкі ня здымае й мовіць штосьці бязглуздае: «Таварышы трудзя-шчыяся жэншчыны, бога нет. Поп экс-плу-а-ці-ру-ет вас, абманам адбіраеьт последний, потам і кроўю дабыты грош. Рэлігія ваабшчэ, па меткаму выражэньню таварышча Маркса, опіум для народа». А ўся рэч у тым, што жывучы на падверку ля касьцёлу, Шубін і намысьліў сьпяраша зьвярнуць пільную ўвагу на антырэлігійную прапаганду.

Ксёндз надта бедаваў за зван, ня стала як клікаць парафіянаў да ютрані і ўсякага набажэнства.

Настаў дзень, калі разьбітае пад Варшавай чырвонае войска мусіла ўцякаць. Так здарылася, што адступаючыя часткі абмінулі Плябанцы. Пакідаць жа сваю пасаду без загаду Шубін ня мог.

Адной раніцы ў шыбу рэўкаму застукаеў сын вясковага жабрака Адаська: «Дзядзька чырвонаар-меец! У вёсцы легіянеры...» Шу-

бін па-салдацку хутка абкруціў лыткі анучамі, зашпіліў дзягу, схопіў пад пахі шаблю й сядло. Расчыніў дзверы й выбег на ганак. Тамака яго стрэлі польскія кулі...

Ад таго здарэньня мінула багата часу. Цяпер у Плябанцах сядзіба калгасу. Двухпавярховае праўленьне. Магазын. Піўбар. А ад касьцёлу засталіся адныя падмуркі. Людзі зараз у клуб ходзяць. На танцы.

А на вясковым плячку, паміж канторай і касьцёлам, стаіць бюст Чапая ў кучомцы, імем якога названы мясцовы калгас. Пра Шубіна ж нейкі і ня ўспомнілі, бо нават прозьвішча ягонага ніхто ня ведаў. Адзіную ў вёсцы вуліцу назвалі таксама Чапаяўскай.

14 кастрычніка 1984 г.

АСОБА І ПАЛІТЫКА

Тры зьезды дысідэнтаў

Дзякуючы намаганьням акадэміка Андрэя Сахарава, ў Маскве летам 1977 года быў праведзены першы ўсесаюзны зьезд дысідэнтаў, які арганізатары назвалі Днём правоў чалавека. Няшмат праўдзівай інфармацыі даведаліся людзі за гэтыя 16 год пасля зьезду, але мы адшукалі аднаго з тых удзельнікаў зьезду, якога органы КДБ ня выкінулі за межы былога СССР. Сёньня жыхар Горадні выкладчык музыкі В. К. Радзюнаў дзеліцца сваімі ўспамінамі.

... Скажаць шчыра, гэта ня была разрэкламаваная акцыя. Наадварот, усё праходзіла па законах жорсткай канспірацыі, што дазволіла без перашкод з боку КДБ выканаць шэраг арганізацыйных пастаноў, дзякуючы якім уся акцыя прайшла ў поўным аб'ёме.

Наша дэлегацыя плянавалася з чатырох чалавек, але на беларускім вакзале Масквы мы апынуліся з менскай кампазітаркай Валянцінай Сярых. Тут нас сустрэў сьвятар Дудко й адвёз на канспіратыўную кватэру. Гэта была звычайная трохпакаёвая хрушчоўка, у якой, як я потым здагадаўся, быў штаб зьезду. Побач са мной сядзеў лекар з Алтаю, усяго было трыццаць чалавек. Пазнаёміліся. Пры знаёмстве ўразіла тое, што фактычна дэлегацыі прадстаўлялі ўсю тэрыторыю ад Буга да Курыл.

Рэй вёў спадар А. Агароднікаў, які падрабязна пазнаёміў прысутных з вынікамі працы маскоўскай Хельсінскай групы па назіраньню за парушэньнямі правоў чалавека. Далей ён распавёў пра асуджаных за праваахоўную дзейнасьць, іх колькасьць дасягала некалькі тысяч. Усе яны былі пазбаўлены элемэтарных правоў асуджаных: для іх была забаронена перапіска, атрыманьне паштовак, сустрэчы з роднымі, а часам нават і прагулкі. Далей назваў гэтыя захады гэнэцыдам супраць іншадумцаў, грунтоўчы свае высновы на тым, што ў знак пратэсту палітычныя вязьні нярэдка аб'яўляюць галадоўкі, чым хуценька карыстаецца ахова турмы, знаходзячы ў сваім турэмным кодэксе пастановы, пункты, каб узьдзеінічаць на вязьня шляхам разнастайных забаронаў, нават павелічэньнем тэрміну зьнявольленьня.

Пасля дакладу спадара Агароднікава мы пачалі рыхтаваць рэзалюцыю. Але раптам у кватэру пазванілі,

гаспадар адчыніў: увайшло некалькі чалавек у цывільным. Яны ціха пастаялі, а потым хуценька заблякавалі дзьверы й, дастаўшы пасьведчаньні супрацоўнікаў КДБ, аб'явілі, што ўсе затрыманы. Нас вывялі на вуліцу, дзе ўжо чакалі чорныя «волгі», і павезлі на Пятроўку. Там пасадзілі ўсіх у нейкі цёмны без вокнаў пакой. Праз хвілін дзесяць пакой аж дрыжэў ад рэлігійных песень. Высока пад стольлю запалілася лямпачка. Да нас увайшоў ідэалаг цэка й пачаў выхоўваць, а ў адказ на гэта мы толькі гучней сьпявалі. Зразумеўшы, што з намі яму не знайсці агульнай мовы, ідэалаг выйшаў.

Праз нейкі час пачаліся допыты. Мяне выклікалі, распыталі адкуль, пачалі палохаць, а потым напямкі прапанавалі супрацоўніцтва. Я адмовіўся. Трымалі нас на Пятроўцы з 12 гадзін дня аж да вечара. Каля Пятроўкі нас сустрэкалі свае, частавалі гарчай гарбатай, кавай, давалі бутэрброды. Затым мяне й яшчэ некалькіх сяброў узяў на ноч маскоўскі калега. Раніцой цішком разам з гаспадаром, каб ня выклікаць увагі, прыехалі на іншую кватэру. Тут працягвалі працу далей, абмяркоўвалі варыянты супрацоўніцтва, распаўсюджваньня дысідэнтскай літаратуры, вышуквалі магчымасьці яе памнажэньня.

Раніцой наступнага, ужо трыцяга дня нашай працы, ўдзельнікі зьезду паехалі ў нейкі падмаскоўны сабор, дзе адбылося набажэнства, на якім прысутнічалі ўсе лідэры апазыцыйнага руху. Мяне непакоіла пытаньне, чаму КДБ не перашкаджае вольнаму руху. Другі дзень працаваць зьезд. Зьвярнуўся да сьвятара Дудко й даведаўся вольна: калі рыхтаваўся зьезд, яго арганізацыйны камітэт прадугледзіў амаль усе магчымыя хітрукі КДБ. Таму, каб ахоўка не змагла яго

разагнаць, было вырашана распачаць зьезд на некалькіх кватэрах. Адну групу ўзначаліў Агароднікаў, другую — А. Сахараў, трэцяю — Дудко й г. д. Калі нас першых арыштавалі, група Андрэя Сахарава выйшла на дэманстрацыю пратэсту, пачала тэлефанаваць у пасольствы ЗША, Вялікабрытаніі, нават дазваніліся да ААН. Дзякуючы своечасовым захадам акадэміка Сахарава, яго міжнароднаму аўтарытэту, у Крэмль пасыпаліся званкі з многіх міжнародных гуманітарных арганізацый і амбасад. Відаць, КДБ пад гэтым ціскам спыніў сваю акцыю і болей нам не перашкаджаў, а проста назіраў з боку. Дысідэнтскі рух — гэта барацьба, умелая, няроўная барацьба творчай супольнасьці, інтэлектуалаў, проста людзей, якія

жадалі быць вольнымі.

Праз некалькі месяцаў пасля зьезду мяне звольнілі з працы. Я працаваў тады выкладчыкам у музычнай вучэльні. Зрабілі надзвычай нетыпова. Раніцой мяне на працу выклікаў дырэктар. Калі я прыйшоў, у дырэктарскім кабінэце сядзелі двое незнаёмых, якія дасталі паперы, дзе былі занатаваны мае прыгоды ў Маскве. Праз гадзіну я быў звольнены, але яшчэ ня раз езьдзіў да Масквы, удзельнічаў і ў наступным зьездзе, на якім, дарэчы, адбыўся раскол. Зараз, калі праз пэўны час аналізую вынікі расколу, прыходжу да высновы, што гэта атрымалася таму, што ў руху было шмат накірункаў. Фактычна пераблыталася ў ім амаль усе: і рэлігія, і атэізм, і прагрэсіўная думка. Яны не маглі існаваць побач, бо выключалі адна другую.

Г. ЛІСТАПАДЗКІ.

Рэфлексіі

Беларусь, мая старонка...

На мінулым тыдні заязджаў да мяне сваяк з Пецярбурга. Дагэтуль ён гасьцяваў у сваёй маці на Гарадзеншчыне.

Ляжаў цэлую гадзіну на маёй канапе, глядзеў у столь і аб нечым сумна думаў. Урэшце, калі селі палуднаваць, падзяліўся за мною сваімі турботамі: недзе там за тысячы кіламетраў, у Расеі, дзе зараз жыць значна цяжэй, чым у нас, падсвядома цепліцца надзея, што жыве хоць Беларусь, такая далёкая і родная, зусім адрозная ад Расеі. Прыемна нават тое, калі прыязджаюць людзі з Беларусі і распавядаюць, што там папросту ёсьць малако, мяса, танны хлеб, што там не страляюць, не мітынгуюць, а працуюць.

А зараз... зараз пабыў сам і пабачыў...

З райцэнтра да вёскі не дабрацца. Аўтобусы ня ходзяць, хіба ўжо цэлы год. Крама працуе толькі ў тыя дні, калі завозіць хлеб. Паўсюдна ў вёсцы стаяць і гніюць адзінокія хаты. Няма нават аніводнага каня, а хутка садзіць бульбу.

Пайшоў за тры кіламетры ў суседнюю вёску, каб купіць для маці ў краме грэчку: на рукі па чатыры

кілаграмы. Дабіраўся пешкі разам з тутэйшымі пэнсіянерам. Выкупілі ўрэшце, прынеслі, намучыліся, а ўвечары на машыне прыехала прадаўшчыца, забірае назад гэтую грэчку і вяртае грошы. Затэлефанаваў з райцэнтра: кажуць, памыліліся, ні туды накіравалі...

МЫ — РАЗАНСКІЯ

Самыя першыя дні вясны выдаліся цёплыя, зьявілася надзея, што хоць надвор'е неак падтрымае дух. Да зарплаты яшчэ больш чым тыдзень, а грошы ўжо скончыліся.

У прыватнасьці краме не адпускаюць прадуктаў без пашпартаў. Побач з прылаўкам адна жанчына сьлёзна просіць прадаць хоць два дзесяткі яек і працягвае расейскія грошы. Спрабую яшчэ раз пасля прадаўшчыцы тлумачыць, што ў нас за гэтыя рублі ўжо не прадаюць. Ізноў сьлёзы, — а як жа быць, што рабіць, калі толькі дзеля харчоў прыехала.

А ехала, дарэчы, аж з Латвіі, дзе значна ўсё даражэй, дзе на працы скарацілі, таму што не валодае мовай, а вучыць ня хоча. Ехаць адтуль ня ведае куды, бо нарадзілася ў Рызе, хоць бацькі самі з Рязані.

М. М.

Кіраўнічы каапэратыў

Няблагое выйсьце для падвышкі свайго заробку знайшло кіраўніцтва другой стаматалагічнай паліклінікі Горадні. Нядаўна тут быў створаны каапэратыў для аказаньня разнастайных платных паслуг, у штат якога ўвайшлі тры загадчыкі аддзяленьняў, галоўная мэдыцынская сястра й сам загадчык паліклінікі.

(УЛАСН. ІНФ.)

● Пошта

25 сакавіка ў Наваградку

Гандлёвы вакзал

Праз якую-небудзь гадзіну пасля маскоўскага цягніка да пэрону падышоў цягнік з Польшчы, і ўсё зноўку паўтарылася. Насустрэч прыездным выйшла шмат тых, хто быццам бы сустракае сваіх родных ці блізкіх. Але калі ўважліва прыслухаешся да дыялогу паміж тымі, хто прыехаў, і тымі, хто сустракаў, пачуеш такое, што здзівіць самых абыякавых. Прама на пэроне «сустракаючыя» прапануюць прадаць ім лішні тавар. Пры гэтым яны тлумачаць, што даюць добрую цану, і што на торжышчы наўрад ці хто яшчэ купіць гэты тавар за такі кошт. Даверлівыя турысты раскрываюць свае валізы, прадаюць спэку-

лянтам тое-сёе й працягваюць далей свой шлях. Але ёсьць і такія, хто прама з рук у рукі перадае цяжкія кайстры, атрымлівае грошы й адразу ж ад'язджае назад да дому.

Ведаю, што дасьціпны чытач усміхнецца й запярэчыць: маўляў, што ў гэтым дзіўнага, трэба ж неак людзям жыць. Яно сапраўды так, але апошнім часам чыгуначны вакзал Горадні ператварыўся ў торжышча, а тым часам звычайных прадуктаў, здараецца, у горадзе не купіць. А чыгуначны вакзал зьяўляецца адным з самых крымінагенных месцаў горада.

Г. ВАСІЛЕВІЧ.

чарынай нагадала тутэйшым камуністам, каб зьбіралі складкі. На іх думку, гэта больш карысная й зладзённая тэма, чым ушанаваньне памяці беларускай гісторыі.

На вечарыне адсутнічалі прадстаўнікі гарадзкіх і раённых уладаў (гэта ў асноўным былі партыйны камсастаў). Ня было сярод прысутных і ініцыятараў рэанімацыі ПКБ-КПБ. У іх свой погляд на гісторыю Беларусі, хоць заўсёды любяць зазначыць, што яны за кансалідацыю, плюралізм, кампраміс... На справе, як паказвае жыцьцё, гэта злосьныя ворагі ўсяго новага, дэмакратычнага й беларускага.

Аднак, нягледзячы на поўнае ігнараваньне кіраўніцтвам горада й раёна гэтай гістарычнай даты, вечарына адбылася. Уступнае слова браў намесьнік старшыні Рады БНФ Валеры Стома. Кароткі гістарычны агляд утварэньня БНР зрабіў дырэктар Ваўковіцкай СШ Васіль Шэдзь, намесьнік старшыні ТБМ.

Урэшце адбыўся канцэрт мастацкай самадзейнасьці вучняў і настаўнікаў Ваўковіцкай СШ. Гучалі вершы й песні роднай Беларусі, такія блізкія й любячыя.

А гэта сьведчыць аб тым, што гістарычную падзею можна замаўчаць, праігнараваць, але выкрэсьліць немагчыма.

А. ПЯТРЫКА.

ВІЛЕНШЧЫНА

Балтыйскія паведамленьні

ПРЭСА. Як паведамляла летувіская прэса, у другім паўгоддзі ўступіць у сілу дамова паміж поштамі Летувы і Беларусі, паводле якой летувіскую пэрыёдыку можна будзе выпісваць на Беларусі, а беларускую — ў Летуве. Выходзіць, пакуль палітыкі яшчэ толькі ўзводзяць мяжу паміж двума народамі, сувязісты ўжо пачынаюць гэтую мяжу разбураць.

ДАПАМОГА. У часе візіту ў Вільню прадстаўнік ураду Польшчы Ян Марыя Ракіта гаварыў пра будаўніцтва яшчэ адной польскай школы ў новым раёне горада, пра стварэнне на-стаўніцкага калегіума, які будзе рыхтаваць выкладчыкаў замежных моваў для польскіх школаў у Летуве, пра дапамогу мясцовай польскай радыё-станцыі... Урад Польшчы шчодро фінансуе і будзе фінансаваць любую ініцыятыву ў інтарэсах полякаў у Летуве і польска-летувіскіх сувязяў... Гэта чарговае ў шэрагу падобных паведамленьняў 60 тысяч беларусаў Віленшчыны праглынулі, як чарговую горку пілюлю. Рэч у тым, што беларуская супольнасць, якая сваімі сіламі ледзь дамаглася адкрыцця сёлета ў Вільні адзінае беларускае клясы, ня можа й марыць пра такую дапамогу з боку Рэспублікі Беларусь.

ШАРЛАТАНЫ. «Ня верце шарлата-

нам!» — заклікаюць сродкі масавай інфармацыі Летувы. Апошнім часам у рэспубліцы зьявілася вялікая колькасць прыбышоў з Расеі, Украіны ды яшчэ больш далёкіх краінаў СНД. Гэта гастралёры-экстрасэнсы, масажысты-мануалісты ды іншыя шарлатаны. Яны чытаюць лекцыі, праводзяць курсы парапсіхалёгіі, біяэнергетыкі, прапаноўваюць вылечыць ад усіх хваробаў. Словам, рознымі спосабамі выцягваюць грошы з легкаверных людзей. Саюз Лекараў і Летувіскае Таварыства Традыцыйнай Народнай Мэдыцыны увесь час б'юць трывогу, апэлюючы да Міністэрства Здароўя і Сойму. А тым часам па летувіскай тэлевізіі транслуюцца гутарка з «цудатворцам» з «блізкае замаяжы», які ўмее выганяць з чалавека д'ябла, падаецца тэлефон, запрашаюцца ўсе ахвотныя...

БАЛТЫЯ. Прэм'ер Эстоніі Март Лаар заявіў, што «эканамічная палітыка Летувы зробіць непэрспэктыўным заключэнне сумесных дамоваў паміж Балтыйскімі дзяржавамі. Урад Эстоніі пераходзіць ад трохбаковых перамоваў да двухбаковых пагадненняў». «Нашы эканамічныя зносіны ўскладняюцца тым, што ў адной дзяржаве пераважаюць рыначныя

элементы, а ў другой — элементы дзяржаўнай эканомікі», — сказаў журналістам загадчык аддзела знешнеэканамічных сувязяў МЗС Эстоніі П. Колбрэ. Прэс-сакратар МЗС Эстоніі У. Рэйтэльман заўважыў, што ў Эстоніі выклікаюць трывогу тэндэнцыі поўнага датавання сельскай гаспадаркі Летувы, прыпыненне прыватызцыі й г. д.

ТЭЛЕФОН. Пасля доўгага перапынку ў Летуве зноў будзе працаваць спецыяльная служба — моўныя парады па тэлефоне. Некалі гэтая служба была створана Таварыствам Летувіскае Мовы і карысталася вялікай папулярнасцю. Тэлефанавалі людзі розных прафэсій, якія мелі сумневы наконт слуханага напісання таго ці іншага слова. Званілі таксама вучні, у якіх былі праблемы з хатнім заданнем па летувіскай граматыцы. Кансультацыі перапыніліся па тэхнічных прычынах. З сярэдзіны красавіка яны будуць узноўленыя па віленскім тэлефоне 63-27-28 з 15.00 да 17.00. Тэлефонная дапамога па-ранейшаму будзе бясплатная.

ТЭРОР. Апошнім часам усё больш гаворыцца пра хвалю злачыннасці, якая пагражае ўсходняй Эўропе. У Швэцыі адбыўся сямінары на гэтую тэму.

Колькасць забойстваў у цяперашняй Расеі нашмат вышэйшая, чым, напрыклад, у ЗША. Рознага роду мафіі разгаліноўваюцца па Расеі ў пагрозлівым тэмпе, але яшчэ не пагражаюць Швэцыі. Да такіх выніковаў прыйшоў А. Даніэльсан, намеснік шэфа швэдзкай паліцыі. У сваім рапарце шэфу паліцыі ён кажа, што ў Расеі штогод адбываецца 20 тысяч забойстваў. У самой Маскве летася 804 асобы былі пазбаўлены жыцця. Аднак лік забойстваў найвышэйшы ў Эстоніі. Статыстычна гэта выглядае так: калі ў Расеі на 100 тыс. насельніцтва адбываецца 13,6 забойстваў, дык у Эстоніі — 16,9 (у ЗША — 9,8, у Швэцыі — 1,15).

На гэта яшчэ адзін удзельнік сямінары міністар абароны Эстоніі паведаміў, што, на яго думку, гэта вынік таго, што большасць злачынстваў у яго краіне здзяйсняюць, на жаль, расейцы. Ён таксама сказаў, што заўсёды ходзіць узброены, бо гвалты і напады ў сённяшняй Эстоніі — звычайная зьява.

Паводле расейскіх крыніцаў, у Расеі існуе ад 2,5 да 3 тысяч рознага роду мафіёзных арганізацый.

Асобна на сямінары гаварылася пра аснашчаныя праваахоўных органаў і месцаў зьяўлення ў посткамуністычных краінах.

На падставе паведамленняў СМІ падрыхтаваў А. К.

«Наша Ніва» — беларуская газета з Вільні

За апошнія 70 гадоў беларусы як нацыя больш страцілі, чым набылі. А страты нацыянальнае свядомасці — фатальныя, нікому, апроч гэтай нацыі, непатрэбныя. Бывае так, што і сама нацыя ўжо не вяртаецца да страчанага — альбо яно састарэла, альбо на мапе сьвету ўжо няма такой нацыі. На шчасьце, сказанае не датычыць беларускай газэты «Наша Ніва», якая выходзіла ў Вільні ў пачатку XX ст. Яе выданьне ўзноўленае вясной 1991 году.

Гаворачы пра страты і параўноўваючы нацыянальную свядомасць беларусаў пачатку стагоддзя з сённяшняй, даводзіцца адзначаць прымітывізацыю ўсяго нацыянальнага жыцця, падпарадкаваньне яго ідэалагічным пастулатам, амаль поўную русіфікацыю, комплекс нацыянальнае недавертасці. «Нацыянальная па форме і сацыялістычная па зьмесце» буларуская культура цалкам будавалася на падставе традыцыйнага расейскага сьветапогляду...

Думаю, што ў вас ня ўзнікла сумневу ў праўдзівасці гэтых словаў. Але калі я скажу, што ў пачатку стагоддзя (1906—1915) 12-мільённая беларуская нацыя выглядала зусім ня так прымітыўна, а яе ідэалагі цалкам усвядомлена пісалі пра экзістэнцыялізм і філязофію свабоды (Ігнат Канчэўскі); калі я скажу, што ў тыя гады беларусы на поўную хаду ішлі да незалежнасці і цвяроза глядзелі на імперскі міф пра Кіеўскую Русь і ўсходнеславянскае адзінства, добра ўяўляючы сабе самакаштоўнасць уласнае мовы і гістарычнага досведу: калі я скажу, нарэшце, што ўсё сказанае знайшло сваё адлюстраваньне на старонках газэты «Наша Ніва», — вы можаце не паверыць мне і наўрад ці пойдзеце ў бібліятэку, каб гартаць зжаўцелыя старонкі. Ёсць, бадай, толькі адзін спосаб пераканаць вас — узнавіць выданьне.

Сёння ўзноўленую «Нашу Ніву» можна набыць у любым газэтным шапіку на Беларусі, а ў любым аддзяленьні сувязі можна аформіць на яе падпіску (індэкс 63125). Цяпер вам застаецца толькі атрымаць газэту, а мне — сказаць некалькі словаў пра адрозненні старой «НН» і новай.

ЗАДАЧЫ. Калі ў 1906 годзе браты Луцкевічы і А. Уласаў пачыналі выдаваць агульнанацыянальную беларускую газэту памяркоўнага накірунку, яны, магчыма, і ня думалі, што роля «НН» акажацца нашмат большаю, чым можа быць роля газэты. За дзесяць гадоў выданьне, у якім

супрацоўнічалі ўсе беларускія аўтары — сённяшняй клясыкі, адрозніла нацыянальнае жыццё (школу, царкву, музэй, літаратуру, журналістыку, аб'яднанні эканамічнага і палітычнага характару). Сёння задача «НН» выглядае не настолькі маштабна і, можа быць, больш канкрэтна. Аб'яднаць творчыя сілы Беларусі, што не дэфармаваныя савецкай ідэалогіяй, і стварыць своеасаблівы культурны тыл нацыі на выпадкі магчымай яшчэ больш жорсткай дэнацыяналізацыі ці прымітыўнай папулізацыі нацыянальнае культуры на Беларусі.

МЕСЦА. Дзеля такой задачы Вільня — традыцыйны для беларусаў духоўны цэнтар з ягонай сённяшняй уладай, якая дэкларуе прыярытэт правам чалавека — найбольш дапамоўнае месца. У старой рэдакцыі ў горадзе было некалькі адрасоў. Сённяшняя рэдакцыя пасля рамонтнага разьмясьцілася ў аднапавярховым дамку па вуліцы Жыгімонта 12/2, каля Зялёнага Мосту.

ЗЬМЕСТ. Старая «НН» была штоднёвай, новая — штомесячная. У ёй менш апэратыўнае інфармацыі, яе змест нагадвае змест часопіса. Тут шмат мастацкае літаратуры як арыгінальнай, так і перакладной. Про-

за Х. Л. Бэрхэса, проза й вершы А. Э. По (рэдакцыя мяркуе выдрукаваць поўныя зборы твораў гэтых аўтараў. Дж. Д. Сэлінджэра, Н. Сарот, Ф. Тугласа, Ш. Андэрсана, Л. Дарэла, А. Камю, вершы Б. Лесьмена (у рэдакцыі падрыхтаваныя да выданьня кніга гэтага польскага паэта ў перакладах Алега Мінікіна — першая кніга ў задуманай «Бібліятэцы «НН»)), Т. Венцэлавіч, Г. Апалінер, Л. Стафа ды іншых. Прычым усе пераклады зробленыя ўпершыню і тут, у Вільні.

Сталае месца ў газэце адведзенае гіторыі і культуралёгіі. Напрыклад, мы друкуем усе новыя эсы Ч. Мілаша, якія зьяўляюцца ў парыскай Kultur'ы і прысьвечаныя мінуўшчыне і спецыфіцы Віленшчыны. Наогул, летувіска-польска-беларускія ўзаемапрацікі — гэта наша тэма.

Вядома, што нацыя, як і чалавек, пазнае сябе ў параўнанні з іншымі. Таму з нумару ў нумар мы друкуем нататкі нашых аўтараў, якія вярнуліся з Вугоршчыны, Абхазіі, Даніі, Нямеччыны, Расеі, Латвіі ды іншых краінаў.

Віленскі краязнаўца Лявон Луцкевіч піша пра мясціны горада, зьвязаныя з беларускай гісторыяй. Спецыфіка

інфармацыйнага жанру ў «НН» у тым, што інфармацыя каштоўная для нас толькі ў форме асабістай рэфлексіі аўтара. Таму ў газэце амаль няма чыстых фактаў і камэнтарыяў, але шмат лістоў, дзёньнікавых запісаў і падобнага. З беларускай гісторыі мы абралі тэму сярэднявечнае агрэсіі Масквы і тэму апошняй вайны. Першая на Беларусі толькі пачынае раскрывацца, другая — у праўдзівым сьвятле — таксама.

Ёсць у «НН» паліталёгія, сацыялёгія, эканамічны аналіз, — словам, ёсць усё. Няма ніякіх абмежаваньняў ані ў тэмах, ані ў жанрах, ані ў пазіцыях. Адзіны крытэры — асоба аўтара і тое, наколькі поўна яна выражана.

«НН» — газэта некамерцыйная і выдаецца на ахвяраваньні сваіх чытачоў. Адгэтуль рэдкая пэрыядычнасьць і даволі няясная будучыня. Магчыма, без сур'ёзных датацыў ўжо ў хуткім часе мы будзем страчваць у аб'ёме і ў тыражы. Зрэшты, пэсімізм ад пачатку выключаны з задумкі выданьня, — пазітыўнага і сьвярдэльнага. Жыцьцё — гэта тое, што вышэй за лезунгі і скаргі.

Сяргей ДУБАВЕЦ.

Эдмунд-францішканін

У час пастоў у гойбіта з польскага горада Легніца Эдмуна-францішканіна на цэле крывавага Рану Хрыстова (т. з. стыгмы)... Гэты чалавек — вядомы ва ўсёй Эўропе гойбіт, трыццаць гадоў нясе свой крыж, трыццаць гадоў лечыць людзей шквалам чыстай жыцьцятворнай энэргіі, абуджаючы яе Божым словам. Дзяцінства яго прайшло на Гарадзеншчыне. З самага маленства, якое выпала на часы разгулу і цемрашальства, падсвядомасьць вяла яго да выкананьня Божай Місіі. Часта здаралася ў той час, калі выпасвалі скаціну на балотах, што каго-небудзь кусала вужака. Асабліва перад вайноўна яны быццам ашалелі. І будучы гойнік сам выклікаўся, каб высасваць яд з ранаў пацярпеўшых. Аднойчы гэта зрабіў нехта іншы, такі самы, як і ён, хлапчук, і загінуў. Пасьля таго выпадку, калі што-небудзь здаралася, беглі толькі да яго. Магчыма, ужо тады ён валодаў цудадзейнай уласцівасьцю гойніка, бо ўсе, хто зьяртаўся да яго за дапамогай, заставаліся жывы.

Сёння здзівіць спакусьлівага ча-

лавека вельмі няпроста: НЛА, палтэрэіст, экстрасэнсы, астралагі — пасьпявай толькі лыпаць вачыма ды квіца памутнеўшаю галавою, калі сядзіш каля тэлевізара. Але ж бываюць дзівосы, якія здараюцца вельмі рэдка. Гэта зьявы сьвету вялікіх прарокаў, сьвятых, геніяў — Пасланцаў Божых. Адзін з іх — Эдмунд-францішканін.

Цалёбны эфэкт Эдмуна-францішканіна фантастычны — некалькі тысяч людзей, якіх ён вылячыў за доўгія тры дзесяцігоддзі. Няма сярод выратаваных і тых, хто, на думку сучаснай мэдыцыны, быў асуджаны на тое, што ніколі не вылячыцца. Аднак самы значны эфэкт яго сьвятой дзейнасьці — гэта вяртаньне ім ня толькі цялеснага здароўя, але й душэўнай раўнавагі і пакою, а таксама веры.

Эдмунд-францішканін — каталік, і іерархі Сьвятога Касьцёлу з рэўнасцю сочаць за яго зямнымі падзвыгамі. Вядзецца летаніскае дзеянне ў апісаньне стасункаў з сьветам тонкім... Надыйдзе час, і жыццё Эдмуна-францішканіна будзе абнародавана, а таму мэта гэтага друкаванага

слова аб ім болей чым сьціпляя: нагадаць землякам, што існуе прарок у сваёй Айчыне.

Эдмунд-францішканін — сапраўдны каталік, аднак каталіцкі малебен яго вылучае і прыватнасьці, і мусульману, і іудзею... Эгаграфія яго зямнога шляху ў СНД дастаткова шырокая: Горадня, Смаленск, Масква, Кіеў... На Радзіму ў чарговы раз намерваецца прыехаць пасля пятацатага красавіка. Эдмунд-францішканін не практыкуе масавых сеансаў і ўздзейнічае на кожную пакутную душу індывідуальна. Як правіла, ён практыкуе ў прыватных кватэрах, дзе жывуць тыя людзі, каго ён у свой час некалі паставіў на ногі. Праўда, гэтым разам ён пагадзіўся прымаць хворых у адным з памяшканьняў Дома культуры глухонемых. Але тым, хто пажадае зьвярнуцца за дапамогай да гойніка, абавязкова трэба ведаць: Эдмунд-францішканін — не Бог, і хваробы, якія справакаваны цяжкім грахом, не заўсёды ім вылечваюцца. У такім выпадку найперш патрэбна пакаяньне...

Вячаслаў Б.

СУМЕЖЖА

Алесь Чобат

Мае сустрэчы з пані Сухоцкай і панам Пазнаньскім

Была позняя гарадзенская восень. Аднойчы падвячоркам загалёкаў тэлефон: кідай усё, ляці сюды, у нас сягоння будзе польскі прэм'ер пані Сухоцка! Праездзям з Менску...

— Да ну?!
— Ну да.

І пачалася гарачка. Першая справа ў такіх выпадках — пропуск. Таму што, хутчэй за ўсё, зьездзца палякі з усяе Беларусі. А нам, тутэйшым, хоць і літаратарам, хоць і пішучым часам на польскай тэмы, месца можа і не хапіць. І вось залатаем у тую кантору, дзе гэтыя прапускі, па ідэі, павінны выдаваць. Ах, які жалі! Вось толькі-толькі былі, а толькі ты ў дзверы — ужо няма... Чытаюць, значыць, што пішаш. Каб даў Бог, каб так беларусы палякаў чыталі: што яны пішучы!

Але мужык, ясная справа, хам. Ты яго з адных дзвярэй — ён у другія. Той адмовіць, той адмовіць, а той ці то пільнасьць згубіць, ці то настрой у яго будзе такі, што абы адчапіліся — адным словам, дастаць усё можна. Надта ўжо пані Сухоцку жывётам паглядзець захацелася: а можа й праўда дзе-небудзь ёсць начальства не такое, як наша! Дый для нашага вабласнага мястэчка гэта нейкі працухон ад вечнага сну...

І вось маю кавалачка картону за штампам і сьвяім, напісаным па-польску прозьвішчам, вось узыходзім да мясцовага тэатра, дзе мае адбыцца сустрэча, і я чую сябе троху падпольшчыкам. Таму што нацыяналіст я беларускі, а пропуск маю польскі. Але варта на гэта нават не звяртае ўвагі — значыць, дрэнна яшчэ працуем; шчыльней трэба, хлопцы, шчыльней. Дый мне самому завострыць пяро не зашкодзіла б, а то нават у такім сьвятым месцы не пазнаюць.

У вэстыбюлі ціхая прыемная публіка. Гэта ня тое, што перад прэм'ерай якой небудзь «Лаліты» адна лалітка з тутэйшага Унівэрсітэту лямантуе да другой лаліцолі праз увесь паверх: «Галка! Так ідэш или нет, дура?». Зала зачыненая. Публіка падыходзіць па адным, дзёргае за клямку і чамусьці адыходзіць у бок і нават у цень. Гэта як быццам чакаюць на майго любімага ськідаль-кага ўчастковага Колю Парая, які нека прыляцеў да клюбу на «усмирение хулиганов» і, бахнуўшы ў столь з табельнай бабахалкі, гаркнуў: «Выходзі па аднаму!...». Дзіўна, але ніхто ня можа адрозьніць, што я не паляк. Толькі хлопец з бясспёкі, што аглядае фэе з балкону, нека надта ўжо непрыкметна да мяне прыглядаецца.

У залу пускаюць, калі ў вэстыбюле робіцца цесна. Разам з тутэйшай журналісцкай браціяй бярэм уваход штурмам і захопліваем месцы непасрэдна пад сцэнай, за два-тры рады. А так, у прынцыпе, усё нармальна. На самым перадазе, як мае быць, ксяндзы-дабрадзеі, потым пісакі, потым АҚ-оўцы-камбатанты, потым актывісты, потым публіка. «Як Эўропа, то Эўропа!...».

Камбатанты ззаду нас гавораць пра бэнзін, які не хацеў даваць сельсавет, пра «польску земю», якую не вяртаюць — сідзі й думай, ці гэта толькі яго даваенныя гэтары, ці гэта «Крэсы Выходныя»? — пра судоварабілітэцыйныя разборкі, пра тое, што як падсунулі нам у «прэзэсы» чалавека з КДБ, так ён тут і сідзіць... Бедны Тадэвуш Фэліксавіч! — думаю я. — Каторы год хадзі па начальству, думай, бегай, круціся, даставай, катся ў Кракаў, агрызайся з «Лі-Мам» — і вось табе людзкая ўдзячнасьць, на векі векув амэн!

Камбатантам старанна падтаквае сусед. Такі здаровы інтэлігентны мужык з вусамі — пэўна, на службе.

Падтакваць стараецца па-польску, але са штодзённым «гаворення нормальна» і такога рэзкага пераходу ў яго выходзіць... такая вясковая беларушына, што ёлкі-палкі! Дзяды на яго падазрона косяцца.

Але што ж ты каму давядзеш! Ні службе, што каб узяліся за тую беларусізацыю, тады й па-польску пайшло б лягчэй. Ні дзядам, што чалавек ня мае віны, што лёс закінуў яго ў пагранвойскі, дзе Бог даў даслужыцца да падпалкоўніка, а за гэта «звёнээк» самога даставалі на службу.

У нас пра нас усё вядома бяз нас.

Пані Сухоцкай няма, таму што яе затрымаў размовай гарадзенскі пан ваявода — таму, пэўна, таксама цікава пабыць у кампаніі прэм'ер-міністра, бо калі яшчэ здарыцца. Але нарэшце лёгкі ветрык на залі — гэта бяжыць чалавек з нашай службы, а сьледам бягуць палякі з іх службы: прабягаюць залу, сцэну, зазіраюць за кулісы. Адзін здаў — другі прыняў. І вось, нарэшце, пад авацыі плыве праз залу пані прэм'ер на чале урадавай дэлегацыі!

І.

Сустрэча была кароткая, але вельмі прыемная!

За сталом на сцэне — Сухоцка і яе міністры; наш «прэзэс» крайні. Пасля кожнай фразы пані прэм'ера ўзяліся бухаць авацыі, пакуль Сухоцка пару раз здзіўлена не глянула ў залу — і там яе зразумелі. Сем мінут — і па прамове. Што ж, сапраўды прыемная, спраўная, прыгожая жанчына. Але вось пачынаецца самае цікавае — пытаньні з народу.

— Прощэ пані! — першы ля мікрафона, вядома ж, граф, журналіст, сын вядомага пісьменьніка, канадзец, паляк і кандыдат у прэзідэнты Беларусі пан Прушынскі. — Захаване прасы польскае в Мінску то пшэцежсканьдаль і ханьба! Вену прощэ пані прэм'ер...

— Прощэ пана! — па голасу пані Сухоцкай адразу чуваць, што гэта вам прэм'ер-міністр, а ня проста так. — Не заходзьце прасом! Праса польска сон незалежна од Жонду!

— Но можа не вшэньце, пані прэм'ер! — дадае шэф канцэлярыі Ян Ракіта. — Хіба мы зможам купіць па старонцы ў «Палітыцы» ды ў «Рэчы Паспалітай»...

Пані Сухоцка ківае й пазначае ў нататніку.

Наступная справа: ксяндзы! Чаму Жонд не прысылае нам ксяндзоў? А тут яшчэ, плачацца адна маладуха, даюць нам нагонку за тое, што па-польску молімся. І не вяртаюць «нашом польском земе» — гэта ўжо старэйшы дзядэчка. І зноў чорт яго знае: гэта ён пра свой хутар ці пра «Крэсы»?

Так, далей нецікава. Школы, кніжкі, паездкі, настаўнікі, грошы... Ага, вось! Зноў маладая пані — кажа, пайшла сюды тры гады таму замуж, а тут палякаў аж ненавідзяць, кажа, і ядуць поедам, а «пшэцеж то наша польска земья»! Як?! — зноў думаю я. — Ад трох гадоў! Але ж, пані, пабойся Бога — ты ж ламаеш як афіцыйную, так і неафіцыйную канцэпцыю! Што робіцца, мама ты мая родная, што робіцца...

І адразу ж за ёй — малады хлопец. Глупствы ўсё гэта, пані-дабрадзея! Я сам камэрсант з Замосьця — мог і на Украіну рвануць, і на Летуву. Але я сюды падаўся, і ніхто мне крыўды ня робіць. Нам бы, камэрсантам, гэта... нам бы падвойны падатачак зьняць... І сьледам за ім — мужыкі! Падвойны падатак! Кансульствы! Спрэшычаны рэжым на мяжы! Пераходзі!... А кажа, на гэтую культуру польскую мы тады самі адшпілім, хай пані прэ'ер галаву сабе гэтай

дуратой не забівае...

А потым — другім кругам пайшло. А потым трэйцім... Потым нарэшце пані амбасадар у Менску Альжбэта Смулак устала й кажа: ды хопіць ужо вам!

— Дзенькую паньству бардзо! — кажа тады пані Сухоцка. — Косьцюл католіцкі, кажа, то косьцюл пофшэчны! А раз Беларусь мае стасункі з Ватыканам, то праз беларускі ўрад, кажа, трэба звяртацца да Ватыкану. А польскі Жонд ксяндзоў так і так выслаць ня можа, таму што для таго ў Польшчы кардынал-прымас ёсць і цэлая канцэлярыя...

На школы, кніжкі й настаўнікаў, кажа, ёсць у нас цэлы фонд «Вспульнота Польска». То гэта трэба туды, бо ён сэнацкі. Наконт зямлі ды маёмасьці трэба звяртацца да ўладаў, а ўвогуле з гэтай маёмасьцю то ўва ўсіх краінах тое ж самае: забраць забяруць, але аддаваць ня хочуць. Наконт падаткаў, кажа. Зьнялі мы з панам Кебічам гэты пракляты падатак... «Ура!» — крычыць тут мужчынская палова залы. — Ура! Нех жые цала Польшка і пані прэм'ерава. Толькі супакоіліся — наконт пераходзіць кансульства, кажа пані Сухоцка, сказаць хачу. Паціху яшчэ два пераходы збудуем, ды яшчэ два кансульствы адчынім. «Ура!» — зноў бярэцца зала... Пачакайце, кажа, крычаць, ня мае «строна бялоруска» будынкаў пад тыя кансульствы, то, можа, вы, паньства, што тут пашукайце, памажыце партнёрам...

Гляджу я на гэта ўсё ціхім сьмяшлівым назіральнікам, гэкім шпіёнам-аматарам, і думаю: а раптам і сапраўды пасля столькіх мужыкоў на чале ўраду там сапраўды спраўная жанчына патрэбная, каб навесці парадак. Была ж ў часы «швэдзкага патопу» каралевай Польшчы сама Маці Божая — і так далі тым перадавым эўрапейскім швэдам, што ляцелі яны, як міленькія, да самога Гданьску, што аж кафта заварочваўся!

Чым пані Сухоцку абдароўвалі ды як праводзілі — ня бачыў і брахаць ня буду. Таму што прыкмеціў я на залі такога вядомага беластачаніна Алега Латышонка ды пад канец вывеў яго на хвілінку на калідор — Алік пры польскай дэлегацыі быў перакладчыкам.

— Ну, — кажу, — як табе гэта?

— Нармальна, — кажа Алік. — Калі да беластоцкіх беларусаў прыязджаў Шушкевіч, было абсалютна тое ж самае: стыль, манеры, прэтэнзіі, людзі, пытаньні й адказы.

— Няўжо наша начальства нічым не адрозьніваецца ад вашага? — спытаў я ў роспачы.

— А чым яно будзе адрозьнівацца, калі людзі нічым не адрозьніваюцца! — у роспачы адказаў Алік.

— А як там было ў Менску? — з надзеяй спытаў я.

Алік паглядзеў на мяне з вышыні свайго двухмэтровага росту і толькі ўздыхнуў. І я яго зразумеў...

II.

Назаўтра тэлефон загалёкаў ранкам.

— Алесь? — пачуўся свойскі голас.

— Ну, — адказаў я па магчымасьці інтэлігентна.

— Гэта Пазнаньскі.

— Ага! — адказаў я яшчэ больш інтэлігентна. Стась Пазнаньскі — гэта такі радыёфікаваны польскі журналіст з Беластоку.

— Я тут у Дануты. Ты прыходзь — трэба пагаварыць, — сказаў ён і паклаў трубку. Было каля дзевятай...

«М-да, — падумаў я. — Анцірэсны маладой чалавек...».

Стась выглядаў добра. Як кажуць у вёсцы, быў ён ці то яшчэ зьвечару, ці то ўжо зранку. І справы яго йшлі добра: меў свайго шафёра і прывёз з сабой сваю пляшку шампанскага.

Апошняя ўжо пілі...

— Слухайце! — Стась быў натуральна ўзбуджаны. — Слухайце, дайце мне тэму, дайце мне такую тэму, каб я — ух! Каб бомба! Толькі не кажы, што нічога няма, ведаю я вас, холера ясна...

«Цуж, — падумаў я, — почонтэк бардзо абэцуючы...».

— Але-есь! Ты думаеш — я што?! Я цалкам паважна: Варшава, Эўропа, маю на гэта сьмэнаццаць мільёнаў злотых... Добра заробіш!

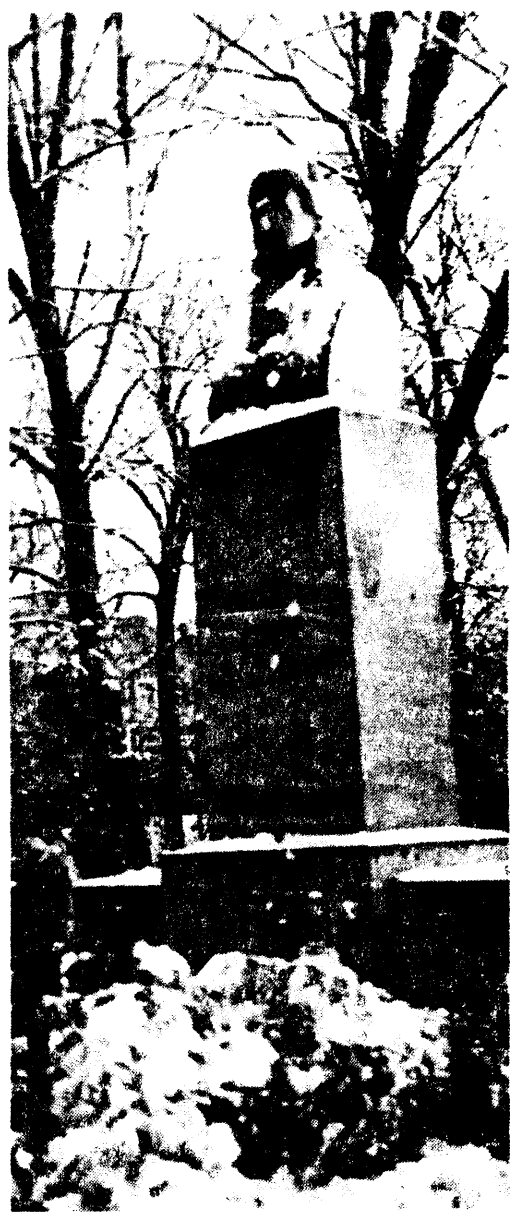
«А фэйна ён зранку пальнуў! — падумаў я.

— А ці ён вам казаў, — спытала Данута, — што ён пані Элізы Ажэшкі сваяк?

Тут адступім. Тут маецца на ўвазе вось што. Маці мая — Зелянкоўская, бабка мая — Паўлоўская, пані Эліза — з таго ж дому Паўлоўскіх. Гэта ёсць ці быў адзіны цэлы клан — Зелянкоўскія, Паўлоўскія, Мазалеўскія. Да таго ж, пані Эліза была ў мае бабкі за хрышчоную маці. Такім чынам, я ёй, так сказаць, бакавы праўнук. Праўда, тут такія кланы, што калі раптам некаму прыйдзе да галавы дзяліць, скажам, домік пані Элізы, а на такую халаву набягуць усе, то ня ведаю, ці дастанецца мне хоць адна шалёўка. Канешне, разумны чалавек на маім месцы меў бы з гэтага тое-сёе, але ж таму й трапіў я калісь у простыя інжынеры ВПК, бо парода з часам выводзіцца.

— Ах, ты, кур-рчэ, ты едэн! — Стась глядзеў на мяне закахана ды ўлюбёна. — То ты такі нацыяналіста ты едэн, такі поэта едэн, а пшэцеж естэсь полякем! Вшысцы вы ту поляцы, кур-рчэ...

Потым яму прыйшло да галавы спытаць, ці далёка тая Мількаўшчына, вёска Элізы Ажэшкі. Ды не — за Скідаль і направа, да Нёмана. О! Глыкам было праглынутае шампанскае — едзем-едзем, мала часу, усё справы, усё няма калі...

СУМЕЖЖА

Паехалі.

Па дарозе Стась чамусьці скочыў на расейскую мову і з гонарам дадаў, што вучыўся ў Маскве. Паколькі я там не вучыўся, прыйшлося пераходзіць на польскую. Праехалі Скідаль.

— Алесь, — спытала Данута, — а ці з новай дарогі відаць магілу твайго дзядзькі?

— А вот зьлева, зараз за соснамі будзе белы слуп.

Стась павярнуўся і паглядзеў на слуп.

— Ён у падполлі быў, — сказала Данута. — Немцы павесілі.

— А Ковец? — спытаў Стась.

— Камсамалец, — сказаў я. — Савецкая партызанка.

— А чаму не А Ковец?

— Таму што не паляк.

— Слухай! — пачаў зьлаваць Стась. — Усе вы тут палякі! А ты хоць знаеш, што ў АК было шмат і беларусаў?

— Можна, — сказаў я. — Але дзядзька з вашымі меў клопаты. Летам 1940-га прыйшла ваша АК у Скідаль наводзіць парадак, то так наводзілі, што яму куля па валасох прайшла, чым і ўратаваўся.

— Слухай! Ты ображаеш мяне і мый народ! Поляк нікога не ростшэліваў! Слышалась? — у галаве беднага Стася пачаў дзейнічаць закон фізікі, адпаведна якому цэлы ціск на галаву роўны суме парцыяльных ціскаў учараўняй і сягоньяўняй алкагольнай пары.

— Слухай! — сказаў я. — Ты тут панок г... едзеш першы раз, а бярэшся вучыць людзей, што тут было! — Але-ес! Ну, ты! Кур-рчэ, ты! Я ж вас усіх люблю...

Даехалі да Мількаўшчыны. У пачатку вёскі тры цёткі валаклі хлеб з крамы. Каля іх спыніліся.

— Ажэшкі шукаеце? З Польшчы? — перапытала адна. — То вам трэба...

— Ат, што ты гаворыш! — перабіла другая, хоць першая нічога яшчэ не пасьпела сказаць. — То вам трэба так: вам трэба да Болеса, бо ён самы стары, а потым да Нюры, бо яна самая разумная.

Да размовы падыйшлі некалькі мужчынаў з двароў — і перакручыць можна, і быццам пры справе. Стась выцягнуў дыктафон і пачаў накручваць: а хто вы тут, а на якой мове гаворыце, а калі жыць было лепей... Падняўся гвалт, як пры дзяльбе сотак. Мы з шафёрам палезьлі з «паланэза» перакручыць. А Стась круціў і круціў, гаворачы на трох братніх мовах! А бабы разьбіраліся ўжо паміж сабой, «дур-рняя ты, то калі тое было!»,

сунуўся быў мужык — таго выперлі вон. Нарэшце разабраліся. То тут было так, паночку: як была Польшча, то былі ў польскай школе, як сталі нашія, то вучыліся ў рускай, веры мы праваслаўнай, ну каталікі тожа ёсьць, гаворым па-проста, па-нашаму, бо не вучыліся, жыць было як калі, але можна было, а таго Гарбачова — а каб яго яма заваліла і зямля сьвянцона паела!

Бабы разыйшліся — і магі так гавэндзіць да вечара. Таму Стась загналі ў «паланэз» і паехалі. Болес на дарозе пазналі па прыкметах — ён таксама валок хлеб з «магазіна». Каб не марозіць дзядзьку, пасадзілі яго ў «паланэз», а каб не марнаваць час, пад'ехалі адразу ж па Нюру. Па дарозе й на месці Болес прасьвячаў: ну да, ну каталік, ну па пашпарту паляк, — а чаму ж не паляк? У Польшчы капралам быў... То жыць добра было? То чаму ж ня добра? Хто зямлю меў — то добра: сам сабе гаспадар. А як у мяне было 1,5 га — то куды?! І вучыцца ня было як — так бы я на ахвіцэра вучыўся, а так што ж, капрал... А як у нашых з немцамі ваяваў... «У якіх-то нашых?!» — уклініўся Стась. Ну, хай у Саветаў... Але, кажу, як у нашых з немцамі ваяваў, то зноў быў старшы сяржант. Начальства, што праўда, дурное было, але цягачы й гарматы амэрыканскія, то добры механізм... Чаму кожны дзень па-польску не гавару? Чаму ж не гавару — з панам вот гавару... На свае восемдзесят з лішкам Болес выглядаў шыкоўна. Па-польску ён гаварыў горш за Стася, але на мой розум нека інтэлігентней...

Прыйшла разьведка — Нюра чакае. Стась пайшоў да Нюры. Болес удакладніў, ці ўсе мы з Варшавы, потым падрабязна распытаў, хто я такі, потым мы пагаварылі пра жыцьцё й нават знайшлі ў Скідалі агульных знаёмых.

— А чаго ён на вас зьлаваў, той паляк? — спытаў Болес.

— Казаў, што я падвучыў вас, што гаварыць, і яшчэ настрашыў.

— Сыноч, я стары і нічога не баюся, — сказаў Болес. — А такіх я штабелямі бачыў, — дадаў ён, падумаўшы. Каго ён бачыў такіх, — ці мяне, ці Стася, ці нас абодвух, — я палічыў за лепшае не ўдакладняць.

Стась ўсё ня было. Шафёр маццюгнуўся лёгкім польскім матам, вылез з «паланэза» і пайшоў на пошукі. Вярнуўся ён хутка.

— Слухай, вечорэм мушэ быць на граніцы. Забеж го стонд.

Цяпер я вылез з «паланэза» і пайшоў да Нюры. Там працягваўся

ўчарашні Стась банкет. Нюра й Стась стаялі — Стась нешта ірваўся сказаць, а Нюра супакойвала яго, глядзячы па рукаву. Данута і суседка, якая скочыла да Нюры сьледам за гарадзкімі гасьцямі паслухаць, што на сьвеце робіцца, сядзелі за сталом. На стала стаяла пачатая пляшка «Русской», было ружовае сала, чорны хлеб, цыбуля, бляшанка кілек, крыху паландвіцы, грыбы, гуркі, капуста. Стась быў вельмі й вельмі задумёны.

— Добра! — матлянуў ён галавой, як конь. — Але калі пані кажа, што тая Ажэшка была праваслаўная, то як жа яна была польска й каталічка?

— Паночку, паночку, — загладзіла яго Нюра. — То было так, паночку. То яна была наша, тутэйшая. Але ж то ў дзеўках! А як пайшла замуж за паляка — то стала полька. А як стала полька — то стала каталічка...

У мяне адвісла пашчэнка. Стась пакачаўся на нагах узад-уперад і пра нешта думаў. Пэўна, у той Маскве яго не так пра нешта навучылі? — маскалі, што з іх возьмеш!

— Паночку, паночку, — свабоднай рукой Нюра глядзіла ўжо мой рукаў, — паночку, сядзьце, выпіце, зьещце што...

Нейкія сентыменты папаўзлі пад горла, сьлёзы на вачох панакручвалі. Плёнуў я на час, на мяжу, на пошукі Польшчы не па тых вёсках — сеў, наліў, выпіў і закусіў. Сала было — абалдзець.

Стась паціху здаваўся. У хаце было цёпла, у галаву перлі парцыяльныя ціскі, а дурныя хлопцы ня помнілі, што плятуць! Ляцелі к чорту сэнсацыя, Варшава, Эўропа, 17 млн. золотых. Хоць і абяцаны «на дурачку» ды ня існуючыя ў прыродзе, але ўсё роўна дрэнна. Ну, таму што дрэнна...

А Нюра агітавала, пляшка пусьцела, сала зьнікала, суседка балдзела — будзе пра што бабам расказаць! З Нюрай мы, дарэчы, таксама разабраліся наконт майго занятку, Скідала й агульных знаёмых.

— Добра! — матлянуў Стась галавой з апошнім высылкам. — А дзе цяпер вашыя пані?

— А добрыя, паночку, пані былі, — застракатала Нюра, — і пазычыць пазычалі, і гаварылі па-людску...

— He! — матлянуў Стась. — Дзе яны ця-пер?

— Хто, Мазалеўскія? — улезла суседка. — А дзе ім быць! Адзін начальнікам, другі начальнікам...

У Стася на лоб пачалі вылазіць вочы. Гэта быў умоўны знак, што пара.

Перапрабачыліся, перацалаваліся,

зарулявалі паціху Стася й засунулі яго ў «паланэз», і тут Стасю захацелася... на могілкі! А як жа ж! А раптам гэта прапаганда? А якія там крыжы?

— Гдзе едземы? — спытаў шафёр.

«Вось гэты паляк! — падумаў я. — Па гэтым відаць, што паляк. Наш бы такіх фрэроў даўно выкінуў з машыны й паехаў па сваіх справах...»

На могілках крыжы былі праваслаўныя й некалькі каталіцкіх. Стась ня лічыў, бо зьбіваўся, а я проста так. Ад фамільнага шляхэцкага склепа засталася страшная цагляная надбудова з бруднай ямай пад ёй.

Сьметнік, маліньнік, пуста й гола...

III.

— А мне не спадабалася, што сказала ўчора Сухоцка, — раптам ужо па дарозе назад сказаў троху праметраны Стась.

— А мне спадабалася, — сказаў я. — Мне ўвогуле падабаюцца палякі: Сухоцка, Юзэф Мацкевіч, Міхал Ягелла...

— А мне не падабаешся ты! — сказаў Стась.

— А ты больш акно адчыні, — сказаў я.

Сварка выбухнула, калі праязджалі аэрапорт. Стэнаграмы няма — дык хто б гэта надрукаваў бяз правак?! «Як то?! У польскай вёсцы няма Ажэшкі, а ў нейкай там такой-сякой ёсьць! А ты Польшчу шукаў? То шукаць Польшчу трэба на левым беразе, ці пад Лідай, ці па лясных вёсках. А чаму ня там, дзе Ажэшка?! Таму што ня там — і чаму так павінна быць? А таму, што мне так трэба, х... ты едені! Параспуськаліся тут без дагляду...»

У месцы Пазнаньскі раптам зноў пачаў мірыцца й нават спрабаваў узяць інтэрв'ю! Дыктафон то рабіў, то не — а размова йшла ў такіх жа выказах з абодвух бакоў... Бедны Стась! Як ён намучыўся ў сваім Беластоку, калі рэзаў і клеіў, рэзаў і клеіў — каб выйшла тое, што яму хочацца...

Мне ж гэтая паездка, апроч знаёмства з мілымі людзьмі, Нюрай і Болесем, пра якіх Караткевіч яшчэ пісаў, што да такіх людзей добрае начальства дадаць, і жылі б, як у Хрыста за пазухай, — дык вось мне гэтая паездка таксама прынесла карысьць: я зразумеў, што такое палітычная правакацыя.

Гэта калі прыедзе такі пан гульнуць па нізкіх цэнах, набярэцца зранку, пасварыцца з чалавекам, а дома трэба пісаць справаздачу. Тады ён кажа: я таго хама спэцыяльна справакаваў, каб гэтая правакацыя выйшла ў нашых палітычных мэтах.

Лістапад, 1992 — студзень, 1993.

(Працяг. Пачатак у № 7)

2. Вайна пачалася

Раніцай 1-га верасьня 1939 году пяць магутных нямецкіх арміяў заатакавалі Польшчу з трох бакоў. 6000 нямецкіх танкаў каціліся на Варшаву. 2000 самалётаў бамбардавалі амаль безупынна сталіцу й важнейшыя аб'екты ўсёй Польшчы. Чорныя клубы дыму з запаленых складаў у Варшаве сягалі на кіламетры ўзвыш. Палякі бараніліся мужна, але тэхнічная перавага немцаў давала хуткае вырашэньне.

З Валоміна выглядала, што найвялікшыя паветраныя атакі на Варшаву ішлі з Усходняй Прусіі. Кожныя дзьве-тры гадзіны каля 100 бамбавозаў сунуліся з грукатам матораў з паўночнага ўсходу й ськідалі сьмерцяносныя бомбы. Адны з іх былі разбураючыя, вагі ад 50 да 1000 кг, іншыя малыя, запальныя. Кожны налёт пачынаўся гримотамі ўзрываў, стралянінай, часам баямі ў паветры, а канчаўся заравамі пажараў, вялізнымі клубамі дыму ды панікай жыхарства.

Трэцяга дня вайны мяне прыдзялілі да антыдэсанцкіх аддзелаў. Я меў даваць лекарскую дапамогу вайсковым ня толькі на станцыі, але, калі зайдзе патрэба, і ў полі. І вось 5 верасьня два самалёты закружыліся ў паветры, абстрэльвалі адзін аднаго,

ажно самалёт нямецкі бухнуў полымем і, абвіты клубамі дыму, зьляцеў за Кабылкай. Мы кінуліся туды на самакатах, ды аказалася, што было гэта ад нас за 8 км.

Самалёт, часткі якога былі параськіданыя на дзесяткі мэтраў, яшчэ дымеў-гарэў. Цела аднаго лятюна ляжала выкінутае, другі ж спусьціўся на парашуце й зьнік сярод будынкаў. Каля самалёта ляжала, не ўзрываўшыся, бомба 500 кг. Зьбеглася каля паўтысячы чалавек, усе гарэлі нянавісьцю да немцаў ды на памятку й памыснасьць вайны паразьбіралі па кусочку самалёта. Я атрымаў ручку з псэўдагумовай масы.

Ад сёмага дня вайны па загаду ўрада ўсе маладыя людзі павінны былі ісьці на ўсход і дзесяць тварыць абаронную лінію. Вынікам гэтага на дарогах паўстаў безкантрольны натоўп, які немілаасэрна атакавала нямецкае лятунства. Рухацца мы маглі толькі ўдзень, бо ноччу адбываліся тайныя манэўры войска, і ніхто ня меў права выходзіць з хаты. Усе агні былі патушаныя, вокны заслоненыя. Быў выпадак, калі на Тарговай вуліцы ў Празе нямецкі агент застрачыў па калоне войска з кулямёту.

8 верасьня на спакойны Валомін напала сем нямецкіх бамбавозаў. Яны разбурылі каля 20 дамоў, спалілі суседнюю вёску, забілі 120 чалавек, паранілі каля 350. З мясцовай школы зрабілі шпіталь, ложка і бялізну прынеслі людзі, лекі давалі ояз-

Язэп Малецкі
ВАЙНА
БЕЛАРУСКІМІ ВАЧЫМА
 Успаміны
 выдавецтва «Пагоня»
 Таронта 1976

платна, скаўткі былі сёстрамі, а 7 лекараў працавалі 12 гадзін, каб абслухаць параненых. Агульнае ўражаньне было вельмі цяжкое: усюды лілася кроў, усюды енкі й плач. Адзін лекар меў атаку сэрца ды ледзь сам не памёр. Страты ў людзях былі б яшчэ большыя, але 14 бомб, па 100 кг кожная, не ўзраваліся. Сапёры іх пасья вывезьлі ў балота.

14 верасьня варожы абруч навокал Варшавы замкнуўся. Яе абаронцам стаў генэрал Чума, грузін па нацыянальнасьці, меў стотысячную армію.

17 верасьня да Валоміна з захаду пад'ехалі нямецкія панцырныя аўтамабілі. Нямецкі прадстаўнік даручыў мясцоваму бурмістру й паліцыі трымаць места ў парадку ды выконваць нямецкія загады.

Быццам бы паводле загаду, перададзенаму па радыё, польскае войска рухалася на ўсход у кірунку Берасьця. Прэзідэнт Ігнат Масьціцкі, які 1 верасьня выдаў загад змагацца «у імя Божа» з адвечным ворагам, нідзе

цяпер не абзываўся. Таму паўставаў чуткі — страшная рэч у вайну! — што ён забіты, ці недзе схаваўся або ўцёк за граніцу... Аб урадзе хадзілі чуткі, што быў у Берасьці, пасья — каля Львова.

Маральнай сілай усёй Польшчы стаўся ўспомнены гэн. Чума, абаронца Варшавы, ды гарачы патрыёт бурмістр Варшавы Старжынскі. Ягоньня палкія штодзённыя прамовы, баявы дух і арганізацыйны здольнасьці шмат дапамаглі палякам у барацьбе з немцамі. Недахоп жа ўрадавых камунікатаў, таёмнае палажэньне прэзідэнта ды ягонае маўчаньне пашкодзілі баявому духу польскага народу.

Абкружаная Варшава змагалася й цярпела. Удзень, кожныя дзьве гадзіны рэгулярна, былі налёты, уначы ж гудзелі безперапынна гарматы. Гітлер асабіста наглядаў за атакамі. 24 верасьня з Варшавы выехалі на лімузінах у кірунку Усходняй Прусіі ўсе дыпляматычныя прадстаўнікі.
 (Працяг будзе.)

ХАТНІЯ ГУТАРКІ

Хто твой вампір?

ПАВЕТРА
(Працяг. Пачатак у № 8).
(Блізныты, Воднік, Шалі)

Паветра, відаць, можна назваць самым удалым знакам у гараскопе. Справа ў тым, што чалавек, які валодае псіхафізіялагічнымі асаблівасцямі сангвініка, як правіла, лёгка спраўляецца са знешнімі аб'ектыўнымі цяжкасцямі і ўнутранымі нягодамі. Ён актыўны, дынамічны, здольны хутка перабудоўвацца, пераключаць увагу, пазбаўлены многіх устойлівых стэрэатыпаў, якія ўплываюць на ўсе іншыя знакі гараскопу. Жыццё яго адрозніваецца ад укладаў Зямлі, Вады і Агню, бо фізіялагічныя працэсы адбываюцца значна хутчэй, што вымагае шмат энэргіі. Агонь больш за ўсё падобны да Паве́тра, назапашвае жыццёвыя сілы як бы адразу, прычым часта болей энэргіі, чым яму патрэбна. Лішкі запасаў ня йдуць на карысць, выклікаюць адмоўнае адчуванне і дрэнны настрой. У адрозненні ад Агню Паве́тра не думае аб запасе, хоча жыць і жыве буднямі. Ён ня можа, як Агонь, за адзін раз спажыць порцыю энэргіі, роўную некалькім дням або сутачнаму спажыванню. Ён папросту згарае ад лішкаў сіл, стараецца паступова, на гадзіну-другую, схпіць тое-сёе карыснае з ежы (да 30%), з навакольнай прыроды (да 20%), з Космасу (да 10%), а астатняе выхапіць у сваіх сяброў і незнаёмых (да 35—40%). Паве́тра — вампір, але можа перадаваць свой арганізм і не ўжываць людзкіх запасаў, карыстаючыся ўсім, што вакол яго. Праўда, такая перабода можа выклікаць захворванні, бо энэргія чалавека больш «смачная» і карысная, ды і здабываць яе значна прасцей — у гутарках, пацалунках, палавых актах, і проста калі знаходзішся побач з ахвярамі.

Як правіла, Паве́тра вельмі кантактнае, яно можа з вамі размаўляць у аўтобусе, на вуліцы, у чарзе, можа папрасіць або прапанаваць цыгарэту, спытаць дакладны час і адразу працягваць размову. Праўда, Паве́тра з цяжкасцю ўступае ў кантакт з чалавекам Зямлі. Ён можа 2—3 разы пачынаць размову, якая не цікавіць Зямлю. Актыўная Зямля (Бык 20.4—19. 5) лепш за іншых адчувае вампіра і стараецца яго адхіліць ад сябе. А вось сьнежанская Зямля (Казярог 20.12—21. 01) або вераснёўская (Панна 20.08—19. 09) вельмі даверлівы і з задавальненнем слухае байкі «драпежніка».

Паве́тра, аднак, не кантактуе з людзьмі хворымі і вялымі — яму патрэбны здаровыя. Само Паве́тра можа губляць энэргію пры кантакце з больш магутным Агнём або больш халоднай Зямлёй. Для сангвініка, якім зьяўляецца Паве́тра, небяспечна доўгі час знаходзіцца ў невялікім памяшканні з людзьмі знака Агонь, асабліва актыўных яго прадстаўнікоў (20 ліпеня — 19 жніўня). Страціўшы энэргію, Паве́тра будзе шукаць донораў у іншых знакаў (Вада, Зямля) і гэтым папаўняе страты. Знайшоўшы ахвяр, Паве́тра рызыкуе захварэць: алергія, запаленне лёгкіх, палавыя расстройства. У цэлым зносіны Паве́тра з Агнём не такія небяспечныя для іх, бо спажываемая энэргія і адным, і другім хутка выдаткоўваецца на пакрыццё агульных фізічных стратаў, спосаба жыцця гэтых знакаў.

Прадстаўнікі аднаго тыпу (Паве́тра) практычна не крадуць шмат жыццёвых сіл адзін у аднаго, адчуваючы цялесную і духоўную блізкасць.

Падрыхтаваў
Аляксандр КАНДРАШОЎ.

Якая сукенка вам пасуе?

«Ці ёсць у мяне густ, ці ёсць свой стыль у адзенні?» — гэта хвалюе, напэўна, кожную дзяўчыну. Але як аб гэтым даведацца? Вось некалькі пытанняў з тэста, які прапанаваў сваім чытацкам болгарскі часопіс «Лада».

З трох магчымых адказаў на кожнае пытанне выберыце адзін, потым падлічыце, якіх адказаў у вас больш — на літары а, б, ці в. Пад гэтай літарай ў канцы вы і прычытаеце погляд на сябе. Толькі, калі ласка, не

ўспрымайце яго занадта сур'ёзна: гэта жарт. Але і жарт можа падштурхнуць да карысных думак.

1. У цябе з'явілася магчымасць цалкам замяніць свой гардэроб. Як ты гэта зробіш:

а) выберу адзенне толькі па апошняй модзе;

б) выберу тое, што мне больш за ўсё пасуе;

в) выберу такія рэчы, якія будуць пасаваць па колеры, якія можна аб'яднаць у розных варыянтах у залежнасці ад прызначэння.

2. Ці пасуе русавалосай дзяўчыне жоўты швэдар?

а) не;

б) можа быць, калі правільна падабраць астатняе адзенне — спадніцу, кофту, хустку на шыю;

в) магчыма і так, але калі ён ёсць, то яго трэба насіць не раздумваючы.

3. У вітрыне крамы вельмі прыгожая сукенка. Якая першая думка прыходзіць табе ў галаву?

а) сукенка, мусіць, вельмі дарагая;

б) цікава, як я ў ёй буду выглядаць?

в) ці спадабаюся я ў ёй свайму каханаму?

4. У цябе дзень нараджэння. Які падарунак узрадаваў бы цябе больш за ўсё?

а) кветкі;

б) вельмі прыгожая рэч, усё роўна якая, абы прыгожая;

в) парфума альбо іншая кашмэтыка.

5. Бацькі падаравалі табе сукенку, якая, на жаль, ня вельмі табе падабаецца. Як ты да гэтага паставішся?

а) павешу ў шафу, насіць ня буду;

б) падумаю, як яе перарабіць, каб яна лепш пасаваля;

в) пайду ў краму і замяню на іншую.

6. Ты хочаш перашыць свае старыя сукенкі, каб яны сталі моднымі. Але як ты вызначыш, што менавіта ў модзе?

а) па тым, што носіць большасць;

б) па часопісах модаў, па артыкулах аб модзе;

в) па ўбранні сяброўкі, яна заўсёды добра апранута.

7. Табе хочацца купіць парфуму. Як ты яе выбярэш?

а) калі будуць грошы — выбяру найдаражэйшую, дарагая парфума заўсёды добрая;

б) куплю спачатку нешта на пробу. Не спадаеца — наступны раз куплю іншыя. Думаю, што так можна знайсці свае духі.

в) з кім-небудзь параюся.

а. Табе варта быць больш сьмелай: кепска, калі адзенне скоўвае чалавека, уплывае на яго рашэнні, настрой.

б. Ты ня толькі ідзеш у нагу з модай, але і добра ведаеш, што пасуе табе, а што не. Ты ўмееш выбіраць тыя рэчы і апранацца ў тым стылі, які адпавядае твайму тыпу. У цябе выдатны густ.

в. Добра, што ты такая практычная, але ці не занадта прыслухоўваешся да думкі іншых.

Падрыхтаваў
Аляксандр КАНДРАШОЎ.

Вагон № 26

Цягнік Горадня — Гомель яшчэ стаяў, а пасажыры пачалі рыхтавацца да сну. Некаторыя, дастаўшы з верхніх паліц брудныя матрацы, страсалі іх, расьціралі і, не пакрыўшы сваю пасцель прасьцінамі, клаліся спаць, накрывшыся зверху ўласным паліто. Былі і больш прыстасаваныя: яны няспешна раскрывалі свае кайстры, выцягвалі адтуль прасьціны, пакрывалі імі такія ж брудныя матрацы і, задаволеныя зробленым, таксама адпачывалі. Але была і трэцяя група пасажыраў, якія проста размясціліся на голых паліцах.

Я назіраў за ўсімі і чакаў правадніцы. Дзесьці каля Ськідаль правадніца, нарэшце, з'явілася. Убачыўшы, што ў давераным ёй вагоне пасажыры ўжо сьпяць, пачала хвалявацца, крычаць. Я паспрабаваў патлумачыць ёй, што мне трэба ўзяць камплект пасцельнай бялізны, але яна мяне ня чула. Падляцеўшы да бліжэйшага з тых, хто нядаўна так утульна ўладкаваўся на старэнькім матрацы, паспрабавала ськінуць яго

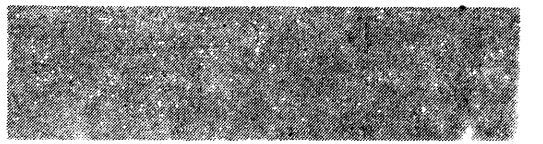
з паліцы. Сьцягнуўшы трох такіх начлежнікаў на падлогу, правадніца пачала енчыць: «Чаго разьлягліся? Нельга. Інструкцыя!» Пасажыры пачалі абурацца: маўляў, навошта нас трывожыце, нам і так добра. Але правадніца пачала тлумачыць, што за матрацы трэба плаціць, і плаціць цэлых 50 рублёў.

Сусед па купэ пакорпаўся ў кішэнях, але ў працягнутую руку правадніцы нічога ня трапіла. Мужчына скруціў тое, што было ў яго пад бокам і кінуў некуды наверх. Правадніца кінулася да наступнага, але і той пачаў адбівацца: «За такую брыдоту ды яшчэ й плаціць!» Атрымаўшы адпор, правадніца знікла, а праз нейкі час з'явілася ўжо з брыгадзірам, той таксама спрабаваў навесці парадак. Але людзі, якія ўжо ўладкаваліся спаць, нават не рэагавалі. Убачыўшы, што з усяго вагона я адзін пакуль што ня сплю, брыгадзір падыйшоў да мяне. Калі я патлумачыў, што хачу ўзяць сабе пасцель, каб адпачыць як

чалавек, той здзівіўся: а ты што, грошы лішнія маеш? Бачыш, як астатнія сьпяць, але калі ў цябе ёсць лішнія, тады плаці — з 1 красавіка такое задавальненне каштуе 200 рублёў — хіба не шкада? Пералічыўшы атрыманыя ад мяне грошы, праваднік-брыгадзір прынёс камплект бялізны, на якім, магчыма, спаў мой дзед за польскім часам.

Разаслаўшы гэты скарб, я лёг спаць, але сон доўга ня йшоў да мяне: у галаве раіліся думкі — дзіўная рэч, сённяшняе жыццё і людзі, якія едуць разам са мной. Усе яны едуць гандляваць аж да Расеі, толькі і чуеш між імі размовы, дзе і што лепей прадаць, што хутчэй ідзе на торжышчы Польшчы, Кітаю, колькі можна зарабіць, перапрадаўшы беларускае мяса, масла ў Расеі, Польшчы, падлічваюць барышы. А вось стварыць сабе элементарныя чалавечыя ўмовы не жадаюць — шкада грошаў.

Г. АСТРОЎСКІ.

19, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
9.00, 22.45. Пад купалам сусвету. 9.10. Документальны фільм. 9.55, 12.15. Мультифільм. 10.05. Чэмпіянат Беларусі па гандболе. СКА-1 — СКА-2. 11.20, 12.45. «Песню бярэць з сабою». Песенна-лаўрэаты 1992 г. Часткі 1-я і 2-я. 13.35. «Сільва». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 16.00. «Хелвідацэнтр» прадстаўляе... 16.45. Музыка для аддзячэння. 17.20. «Кілаграм». Тэлежурнал. 17.30. «Кіраваў». Галіна Вішнеўская спявае рамансы П. Чайкоўскага. 18.20. Студыя «Тэлеэбрына». 18.40. Кампазітар А. Шындлюскі. 19.00. Прам'еры мастацкага фільма «Крыж на зямлі і поўня ў небе». 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. Спартыўны тэлекур'ер. 21.55. «Мачаха». Мастацкі фільм.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 14.25. Телемист. 15.10. Блок-нот. 15.15. Мультифильм. 15.40. Много музыки. 16.20. Звездный час. 17.25. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «Здравствуйте, мои дорогие». 17.50. Погода. 17.55. Азбука собственника. 18.10. Гол. 18.40. Это неделя. 19.10. Премьера художественного телесериала «Горячие и другие». 10-я серия. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Горячие и другие». 11-я серия. 22.10. «Новая студия» представляет: Бомонд. Однако, АТБ-брокер. Выбор-2000. ТВ-галерея. Мегаполис. 00.00. Пресс-экспресс. 00.10. Студия «Политика».

КАНАЛ «РОССИЯ»
15.05. Там-там новости. 16.20. Чемпионат мира по спортивной гимнастике. 16.05. Трансроссфир. 16.50. Спасение 911. 17.45. Референдум. 18.45. Праздник каждый день. 19.00, 22.00. Вести. 19.25. Художественный фильм «Грязные деньги». (США). 20.20. Мультифильм (США). 20.55. Экспонент представляет. 21.00. Момент истины. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Не будь динозавром. 22.45. На сессии ВС Российской Федерации. 23.00. Студия «Сатиркон».

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Династия». Серия 185. 11.50. Школа для родителей. 12.10. Музыкальная программа. 12.40. Новости. 12.50. История памятки. 13.00. Возложение венков у памятников героям гетто. 13.40. Музыкальная программа. 13.50. «Спэйтз». Серия на английском языке. 14.20. Краков. 3 мая 1946 года. 14.40. Загадки истории. 14.50. Документальный фильм. 15.20. Документальный фильм. 15.25. Чрезвычайный пересмотр. 15.30. Моя история. 16.00. Сенсация века. 16.30. Школы в Европе. 17.00. Программа дня. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Тележурнал. 18.25. «Спэйтз». Серия пр-ва Англии. 18.50. Антенна. 19.10. Сатирическая программа. 19.20. Наши рядом с нами. 19.45. Польша издала. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Трансляция торжеств посвященных восстанию в гетто. 22.15. Телетеатр. Х. Сарнер. «А и Б». 23.45. Новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. «Капитан Конрад». Серия пр-ва Франции. 01.05. Горячая линия. 01.15. Развлекательная программа. 02.15. «Повесть». Серия 2. 03.35. Спорт.

ПОЛЬША-II
9.00. Панорама. 9.10. Местная программа. 9.40. «Таинственные золотые города». Мультисерия. 10.05. Студия второй программы. 10.10. «Покорение». Серия пр-ва США. 10.35. Южский журнал. 11.00. Английский язык. Урок 57. 11.30. Хобби. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.10. Спортивная студия. 13.00. Студия второй программы. 13.10. Час с Ганной Берберой. 14.00. Панорама. 14.05. «Клариса». Серия пр-ва Англии. 15.00. Музыкальная программа. 16.00. Документальный фильм. 16.55. Программа на вечер. 17.00. Мои книги. 17.30. Панорама. 17.35. Спорт. 17.50. «Таинственное золото города». Мультисерия. 18.15. Обзор кинохроники. 18.50. Польская кинохроника. 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 19.35. «Покорение». Серия пр-ва США. 20.00. «Наш век». Документальный фильм. 21.00. «Клариса». Серия пр-ва Англии. 22.00. Панорама. 22.05. Спорт. 22.40. Беззащитные. 23.00. Автожурнал. 00.00. Точка зрения. 00.30. Ночь и стресс. 01.00. Панорама.

20, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 23.50. Пад купалам сусвету. 8.25. «Зноў чую голас твой». Фільм-канцэрт. 9.00. Прыроднаеўства. 4-ы клас. 9.20. «Мачаха». Мастацкі фільм. 11.00. Метраном. 12.10. Паміж намі, жанчынамі... 12.50. «Час у гукіх». Фільм-канцэрт. 13.20. «Дзівакі». Кінажурнал. 13.30. 17.30. Навіны. 13.40. «Бесаме». Мастацкі фільм. 15.15. «Казімір». Фільм-канцэрт. 15.35. Беларуская літаратура. 11-ы клас. 16.25. «Карэіўскае палаяванне». Шоу-казіно. 17.40. «Боль і смутак вясні». 18.20. «Вячэрні канал». Інфармацыйна-музычная праграма. (Гр.). 19.10. Аўгустовскі канал — водны шлях ад Віслы да Нёмана. 19.35. «Мосты». Культурна-асветніцкая праграма. 20.05. Што можа паківаць кааперацыя. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». Мастацкі фільм. 22.25. Сустрача да вас, Генеральны дырэктар вытворчага аб'яднання «Гарызонт» А. А. Санчукоўскі. 22.55. НІКА. 23.10. Тэлебярка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 11.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Домословка. 8.35. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.20, 16.20. До 16 и старше. 10.00. Футбол. Лига чемпионов. 10.50. Пресс-экспресс. 11.20. «Мертвые души». Художественный фильм. 5-я серия. 12.45. «Чайка». Художественный фильм. 13.25. Документальный фильм. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.15. Мультифильм. 15.30. Олесь и компания. 16.00. Между нами, девочками. 17.00. Актуальный режиссер. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.45, 20.40. Общественное мнение. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Лотто «Миллионы». 21.15. Футбол. Кубок обладателей кубков. 1/2 финала. «Антверпен» (Бельгия) — «Спартак» (Москва). 22.30. Концерт-митинг на Васильевском спуске. По окончании — Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.25. Времени деловых людей. 7.55. Мультифильм (США). 8.15. Момент истины. 9.10. Досуг. 9.25. Усталые младенцы. 9.55. «К-2» представляет: «Абзац». 10.50. Параллели. 11.05. «Умирать не страшно». Художественный фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. По страницам «Вечернего салона». 15.00. Телестар. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансроссфир. 17.00. «А3» есмь. 17.30. Что нам стоит дом построить? 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Экспонент представляет. 19.30. Премьера художественного телесериала «Санта-Барбара». 156-я серия. 20.25. Открытие фестиваля «Нижегородская карусель». 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Балет Санкт-Петербурга. 23.20. Музыкальный экзамен.

ПОЛЬША-I
7.00. «Повесть». Серия 2. 8.15. Антенна. 8.35. «Билл Гусби шоу». Серия пр-ва США. 9.00. Музыкальная программа. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Капитан Конрад». Серия пр-ва Франции. 12.00. Рынок труда. 12.10. Приятное с полезным. 12.40. Кулинарная программа. 13.10. Новости. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Документальный фильм. 14.40. Кухня. 14.55. Наша Балтика. 15.10. Рисуй с нами. 15.20. Встреча с цивилизацией. 15.35. Играет музыка. 15.50. Документальный фильм. 16.20. Мы в космосе. 16.35. Тележурнал. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Тележурнал. 18.25. «Билл Гусби шоу». Серия пр-ва США. 18.50. Антенна. 19.10. Чрезвычайный пересмотр. 19.40. Армия мира. Армия Израиля. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. 7 минут для министра труда. 21.10. «Ты слышишь мои мысли?». Фильм пр-ва Англии. 22.45. Письма о хозяйстве. 23.15. Вечер в театре. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Вечер с... 00.50. Возвращение бардов. 01.20. Горячая линия. 00.30. Это люблю. 02.15. «Уроки языка». Фильм пр-ва Польши. 03.15. Любовь по-польски.

ПОЛЬША-II
9.00. Панорама. 9.05. Местная программа. 9.35. «Приключения Гулливера». Мультисерия. 10.10. «Покорение». Серия пр-ва США. 10.35. Мир женщин. 10.40. Культурно-публицистическая программа. 11.30. Французский язык. Урок 22. 12.00. Панорама. 12.15. Отчизна. 12.30. Студия второй программы. 12.35. Балетная программа. 14.00. Панорама. 14.05. Балетная программа. Часть 2. 14.30. Комедийно-сатирический сериал. 15.00. Открытая студия. 16.00. Документальный фильм. 17.15. Программа на вечер. 17.20. Тележурнал. 17.30. Панорама. 17.35. Стиль в моде. 17.50. «Приключения Гулливера». Мультисерия. 18.15. Отчизна. 18.40. Моя вера. 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 19.35. «Покорение». Серия пр-ва США. 20.05. Документальный фильм. 21.25. Концерт. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. Тележурнал. 23.20. «Двойная игра». Фильм пр-ва Франции. 01.15. Панорама.

21, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 00.30. Пад купалам сусвету. 8.25. «Ці ў мяне пад акном». Фільм-канцэрт. 9.00. Беларуская літаратура. 11-ы клас. 9.30. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.20. «Руская фантазія». Фільм-канцэрт. 11.10. «Задзяць». Мастацкі фільм. 12.15. Патамны намер. 13.30. Навіны. 13.40. «Не будзі сабаку, які спяць». Мастацкі фільм. 14.25. «Усе зоркі». Кіна-канцэрт. 16.35. Сіабар-топ-10. 17.25. Дэзінк Прынэманна. (Гр.). 17.40. «Гарадніца». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 18.45. «Гадар». Пра бяспеку руху. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны. (Гомель). 19.10. Кавярня «Пяці зорак». 19.55. ТА «Рэха». 20.10. «Рамансы». Фільм-канцэрт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». 22.25. «Залаты рынг». Шоу-праграма. 23.25. НІКА. 23.40. Адкрыццё II Міжнароднага фестывалю жаночага кіно.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.15. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотри, послушай. 9.40. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.30. Загни в моем сердце свет (о вере баха). 10.00. Много музыки. 10.40. «Русский изразец». 10.50, 00.45. Пресс-экспресс. 11.20. «Мертвые души». Художественный фильм. 3-я и 4-я серии. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.15. Мультифильм. 15.30. Олесь и компания. 16.20. Между нами, девочками. 17.00. Актуальный режиссер. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.45. Кинопанорама. 19.40. Спокойной

ночи, малыши! 21.00. Футбол. Лига чемпионов. 00.30. Поэтический альбом.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.25. Времени деловых людей. 7.55. «А3» есмь. 8.25. У Ксюши. 8.55. Большой скандал. 9.40. «Маленький Боско в Багдаде». Мультифильм (США). 9.55. Музыкальный экзамен. 10.55. Досуг. 11.10. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 156-я серия. 12.00. Петербуржцы в столице. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Девочка из города». Художественный фильм. 14.40. Бизнес: новые имена. 14.55. Мультифильм. 15.25. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.10. Трансроссфир. 16.55. Христианская программа. 17.25. Другой берег. 17.55. Референдум. 18.45. Праздник каждый день. 19.35. «Санта-Барбара». 157-я серия. 20.30. Наш сад. 21.00. Нота bene. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Экран криминальных сообщений. 22.40. На сессии ВС Российской Федерации. 23.10. «Майк из группы «Зоопарк». 00.10. Баскетбольное обозрение.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Ты слышишь мои мысли?». Фильм пр-ва Англии. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. В джунглях. 14.05. Наш век. 15.00. Документальный фильм. 15.30. Фотография. 15.50. В кинокадре. 16.00. Поэтическая программа. 16.30. Документальный фильм. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Тележурнал. 18.25. «Спэйтз». Серия пр-ва Канады. 19.15. Здоровье. 19.35. Лаборатория. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 22.15. Документальный фильм. 23.45. Новости. 00.00. Спортивная студия. 00.35. Художественный фильм. 02.20. «Точка зрения». Серия пр-ва Польши. 03.10. Это люблю. 04.05. Важнейшие события XX века. Документальный фильм.

ПОЛЬША-II
9.00. Панорама. 9.10. Местная программа. 9.40. «Приключения Гуки Финан». Серия пр-ва Японии. 10.10. «Покорение». Серия пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.00. Английский язык. Урок 25. 11.30. Немецкий язык. Урок 25. 12.00. Панорама. 12.15. Спортивная студия. 13.00. Студия второй программы. 13.10. Концерт. 13.30. Автожурнал. 14.00. Панорама. 14.05. «Орел или решка». Серия пр-ва Австралии. 15.00. Открытая студия. 16.00. С земли польской. 16.55. Программа на вечер. 17.00. Артист. Это мир. 17.30. Панорама. 17.35. Спорт. 17.50. «Полет». Серия пр-ва Австралии. 18.40. Летний журнал. 19.00. Местная программа. 19.30. Панорама. 19.35. «Покорение». Серия пр-ва США. 20.00. Документальный фильм. 21.00. «Орел или решка». Серия пр-ва Австралии. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.00. Концерт. 01.20. Панорама. 01.25. Концерт (продолжение).

22, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 00.10. Пад купалам сусвету. 8.25. «Паст, мора і натхненне». Фільм-канцэрт. 9.05. «Мачаха». Мастацкі фільм. 9.55. Фільм-канцэрт. 10.35. Вясноее рандэву. Шоу-праграма. 11.30. «Гісторыя аднаго кахання». Мастацкі фільм. 13.30. 13.30. Навіны. 13.40. «Лей Гурыч Сніжнік». Мастацкі фільм. 15.20. «Гісторыя аднаго кахання». Мастацкі фільм. 16.20. Галерэя лаўрэатаў. 16.55. Беларуская літаратура. 11-ы клас. 17.40. Тэлебярка. 17.50. «Голас». Літаратурна-мастацкі відэаказал для школьнікаў. 18.30. Навіны Ёі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны. (Гр.). 19.10. Зачытайце мае пісьмо. 19.15. Здароўе. 19.45. «Спадчына». Каложы прасіце дапамогі. (Гр.). 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Мачаха». Мастацкі фільм. 22.25. Вярочце маладзёжнае аб'яднанне «Крок». Студыя «Формула».

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Домословка. 8.35. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.20, 16.20. До 16 и старше. 10.00. Футбол. Лига чемпионов. 10.50. Пресс-экспресс. 11.20. «Мертвые души». Художественный фильм. 5-я серия. 12.45. «Чайка». Художественный фильм. 13.25. Документальный фильм. 14.25. Телемист. 15.10. Блокнот. 15.15. Мультифильм. 15.30. Олесь и компания. 16.00. Между нами, девочками. 17.00. Актуальный режиссер. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.45, 20.40. Общественное мнение. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Лотто «Миллионы». 21.15. Футбол. Кубок обладателей кубков. 1/2 финала. «Антверпен» (Бельгия) — «Спартак» (Москва). 22.30. Концерт-митинг на Васильевском спуске. По окончании — Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.25. Времени деловых людей. 7.55. Утренний концерт. 8.10. Нота bene. 9.05. Мультифильм. 9.15. Козырная дама. 9.45. «Майк из группы «Зоопарк». 10.45. Параллели. 11.00. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 157-я серия. 11.50. Балет Санкт-Петербурга. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Тридцать три». Художественный фильм. 14.40. Мультифильм. (США). 14.50. «Старый хозяин». Документальный фильм. 15.30. Парламентский вестник. 15.45. Терминал. 16.15. Как долго они ждали. 17.00. Спорт. 17.15. Магическая карусель. 17.45. Референдум. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 158-я серия. 20.15. Экран криминальных сообщений. 20.25. Хроно. 21.00. На политическом олимпе. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Репортер. 22.45. На сессии ВС Российской Федерации. 23.15. Арт-обстрел.

ПОЛЬША-I
7.00. «Точка зрения». Серия пр-ва Польши. 7.50. Здоровье. 8.15. «Книжкин Шарвард». Серия пр-ва Германии. 9.00. Это люблю. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Коджак». Серия пр-ва США. 11.50. Сто лет. 12.00. Репортаж. 12.30. Военно-документальная программа. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.40. Документальный фильм. 14.15. Путешествие с Колумбом. 14.35. Мы живем в Польше. 14.55. Не только динозавры. 15.15. Животные мира. 15.45. Польская карусель. 16.05. Черный юмор. 16.35. Мы взрослые. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Тележурнал. 18.25. «Клиника в Шарварде». Серия пр-ва Германии. 19.10. Католический журнал. 19.40. Сатирическая программа. 20.00. Музыкальный ящик. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Коджак». Серия пр-ва США. 22.10. Голос в первой программе. 22.45. Фестиваль песни. Вроцлав-93. 23.15. Петас. 23.45. Новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Документальный фильм. 00.50. Мама и я. 01.05. Горная линия. 01.10. Это люблю. 02.10. «Предназначение». Фильм пр-ва Польши. 04.15. Документальный фильм.

ПОЛЬША-II
9.00. Панорама. 9.10. Местная программа. 9.40. Жизнь в зоопарке. 10.00. Студия второй программы. 10.10. «Покорение». Серия пр-ва США. 10.35. Мир женщин. Тележурнал. 11.05. Слова лица. 11.50. Кинотеатр. 12.00. Панорама. 12.05. «Маттас Сандор». Фильм пр-ва Франции. 13.45. Развлекательная программа. 14.00. Панорама. 14.05. Киносеанс. 14.35. Рок-музыка. 15.00. Открытая студия. 16.00. Программа для молодежи. 16.25. Документальный фильм. 16.55. Программа на вечер. 17.00. Большой мяч. 17.30. Панорама. 17.35. Повторение из прошлого. 17.50. Жизнь в зоопарке. 18.15. «В тени Кремля». Документальный фильм. 18.30. Публицистическая программа. 19.00. Местная программа. 19.35. «Покорение». Серия пр-ва США. 20.00. Женщины джаза. 21.00. Концерт. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.45. Колесо фортуны. 23.20. «Надежда приходит на рассвете». Фильм пр-ва США. 01.10. Панорама.

23, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 0.45. Пад купалам сусвету. 8.25. «Гэта надзея і вера». Наказка-папулярны фільм. 9.00. Беларуская літаратура. 11-ы клас. 9.30. «Мачаха». Мастацкі фільм. 10.20. Фатаграфія 9x12. 10.50. «Вобраз». Літаратурны часопіс. 11.45. «Надзелены тата». Мастацкі фільм. 13.05. «Амба». Тэлефільм. 13.30, 17.30. Навіны. 13.40. «Паны авантурысты». Мастацкі фільм. 15.05. «Пэратарэне». Документальны фільм. 16.20. «На варце прыроды». Тэлефільм. 16.45. «Кола». Каратэметражныя фільмы. 18.20. Дэзінк Прынэманна. (Гр.). 17.40. Для школьнікаў. 18.30. «Голкі па пяціца». Інфармацыйна-публіцыстычная праграма. (Гр.). 19.10. «Якія» гаспадары. 19.45. «Вяртанне». Слова пра Ф. Скарыну. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. «Меладрама». Мастацкі фільм. (Францыя). 23.20. НІКА. 23.35. Тэлебярка. 23.45. Відэама-навідэма.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Олесь и компания. 8.50, 15.10. Фильм-детям. «Мой друг Сократик». 10.00. Футбол. Кубок обладателей кубков. 1/2 финала. «Антверпен» (Бельгия) — «Спартак» (Москва). 11.50, 01.15. Пресс-экспресс. 11.20. Клуб путешественников (с сурдопереводом). 12.10. «Старомодная комедия». Фильм-спектакль. 13.45. Мультифильм. 14.25. Бридж. 14.50. Бизнес-класс. 15.05. Блокнот. 16.20. провинция. 16.50. Дело. 17.20. Межгосударственный телеканал «Останкино» представляет программу «На страже прав и интересов дружественных государств». 17.40. Погода. 17.45. Человек и закон. 18.15. Ветер. 18.45. Полет чудес. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Человек недели. 21.00. Премьера детективного художественного фильма «Двойная ставка». (Франция). Вид представляет: Политбюро, Музобоз, Автошоу, Я почти знаменит. 00.45. Футбол. На пути к Уэмбли.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.25. Времени деловых людей. 7.55. Рег-тайм. 8.25. На политическом олимпе. 9.20. Наш сад. 9.30. В мире животных. 10.50. Досуг. 11.05. Мультифильм. 11.55. Телефильм «Санта-Барбара». 158-я серия. 12.15. Пилгримы. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Ихица. 13.55. Мультифильм. 15.10. Телестар. 15.40. Там-там новости. 15.55. Студия «Рост». 16.25. Трансроссфир. 16.55. Дисней по пятницам. «Сослан на планету Земля». Художественный фильм. 7-я серия. 17.45. Референдум. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Убить дракона». Художественный фильм. 21.25. На сессии ВС Российской Федерации. 22.50. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Давайте разберемся. 22.45. «К-2» представляет. 00.05. Лучшие игры НБА.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.20. Дошкольники дома. 11.00. Художественный фильм. 12.45. Четверть часа на экране. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Только у нас. 13.55. Тема дня. 14.00. Образ молодого поляка. 14.30. Документальный сериал. 14.55. О поэзии. 15.10. Телеэпиклон. 15.30. Вокруг книги.

15.45. Ответы на каждый вопрос. 16.00. Состояние духа. 16.15. Такая жизнь. 16.35. Если не Оксфорд, то что? 16.50. Какая школа? 17.00. Программа вечера. 17.05. Для детей. 18.00. Тележурнал. 18.20. Навыкающие события XX века. 18.50. Культурно-публицистическая программа. 19.05. Каждый имеет право. 19.25. Свидание в темноту. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Художественный фильм. 22.50. Дело для репортера. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Документальный фильм. 00.50. Сага французской песни. 00.45. Горячая линия. 01.55. Развлекательная программа. 03.00. «Проклятый двор». Сериал пр-ва Польши. 03.55. Программа

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

«Грунвальд». Фатаграфаву А. Уладасевіч.

Крамы Беларуска- харвацка- брытанская

Сумеснае беларуска-харвацка-брытанскае прадпрыемства «Ruddi» адчыніла ў Горадні новую краму. Праўда, пакулі крама ня мае сталай назвы. Аднак гэтая падзея не заставіла без увагі пакупнікоў, паколькі кошт прадуктаў харчавання практычна не перавышае тых, што ў дзяржаўных і камэрцыйных крамах.

Частка прадуктаў завезена з Харватыі: напоі, кансервы, саленыя, цукеркі, шакалад і інш. Хоць усё гэта цяжка ўявіць, асабліва калі расейскае тэлебачанне апавядае аб падзеях у былой Югаславіі. Некалькі гатункаў апетытнай шынкі дастаўлена з Бярозаўскага мяса-кансервавага камбіната. А лепей за ўсё ў першыя два дні разышлася італьянская бульба.

Дагэтуль тут была таксама крама «Садавіна й гародніна». Пасля рамонту памяшкання, асабліва прыляўкі, не пазнаць, а ўсе прадаўцы, якія працавалі раней, атрымалі месца й зараз.

У крамы павінна быць будучыня, паколькі фірма «Пульс», якая ў сумесным прадпрыемстве прадстаўляе Беларусь ужо даўно й стала зарэкамэндавала сябе ў Горадні. Нагадаю толькі, што яшчэ ў сярэдзіне 80-х гадоў фірмай «былі збудаваны адны з лепшых у былым Саюзе тэнісныя корты, якія й зараз застаюцца гонарам нашага горада.

М. ЖЫЛЕЎСКАЯ.

3 крымінальнай хронікі КРАДУЦЬ МЕДЗЬ

Менавіта пад знакам каляровых мэталаў прайшоў і гэты тыдзень.

Так, медныя аноды былі скрадзены з гальванічнага цэху завода электравырабаў у Лідзе. У Горадні на будоўлі па вуліцы Пучкова адсечаны 30-мятровы медны кабель. Злодзей — рабочы завода буйнапанельнага будавання — затрыманы. Таксама быў затрыманы злодзей і ў Слоніме, які спрабаваў скрасьці з будоўлі 40 мэтраў зноў жа меднага кабеля.

Нечаканы фінал напатаў МАЗ з 24 тонамі медзі, які накіроўваўся ў Каўнас, але быў затрыманы 2 красавіка на КПП Пусяворы. Рашэннем Воранаўскага нарсуда аўтамабіль з меддзю быў сканфіскаваны і перададзены ў Горадню пад ахову на тэрыторыю аптовай крамы па вуліцы Карскага.

Уначы, 10 красавіка, гаспадар медзі, жыхар Луганскай вобласці, які, відаць, не супакоўся пасля страты дольчаў, разам з двума памагатымі прабраўся на тэрыторыю крамы. Яны збілі й звязалі двух вартаўнікоў, селі ў свой МАЗ і зніклі.

НА ПАМЕЖЖЫ

9 красавіка на КПП Пусяворы пры даглядзе маршрутнага аўтобуса ў жыхара Летувы было знойдзена 3 тысячы каробак з запалкамі.

У той самы дзень на аб'ездных дарогах у Воранаўскім раёне былі затрыманы МАЗ з 6 тонамі бульбы, ЗІЛ з 12 тонамі дызельнага паліва, а таксама «Масквіч» і ВАЗ, на якіх перавозілі па 150 кг каляровых

мэталаў.

Праз дзень тут зноў затрымалі два МАЗы з Енішкаў, якія везлі са Слуцку 28 тон дызельнага паліва.

11 красавіка на КПП Каменны Лог у Ашмянскім раёне пры даглядзе аўтамабіля ВАЗ, якім кіраваў жыхар Вільні, быў сканфіскаваны самаробны пісталет.

НА ДАРОГАХ

10 красавіка трактарыст калгаса «Уперад» Слонімскага раёна на падпітку ехаў трактарам Т-40. На дарозе ля вёскі Загрыцкава ён зьехаў з дарогі й перакуліўся. У выніку рабочы слонімскай фабрыкі «Тэкстыльшчык» ад атрыманых пашкоджанняў на месцы памёр.

12 красавіка такі ж лёс напатаў 23-гадовага калгасніка калгаса «Расвет» Ашмянскага раёна, які на ўласнай «Яве» перакуліўся на дарозе ў вёсцы Баруны.

Яшчэ адзін «рассветовец», але толькі са Сьвіслацкага раёна — ахвяра дарожнага здарэння. Ён памёр у шпіталі. Праўда, напасьледак паспеў сказаць, што упаў з гары, хаця на самой справе кіраваў у нецвярозым стане матацыклам «Іж», на якім перакуліўся ля вёскі Куклічы.

ЗДАРЭНЬНІ

Раніцой 10 красавіка ў тралейбусе ля СШ № 17 памёрла 62-гадовая грамадзянка Польшчы, якая прыехала ў Горадню з Беластоку па прыватных справах. Нябожчыца да гэтага пакутавала на сардэчнае захворванне.

Г. СЫСОЙ, старэйшы інспектар прэс-групы УУС аблвыканкама.

Вялікдзень: рынак паменшаў...

Перад каталіцкім вялікднём рынак значна паменшаў. Амаль ня было пакупнікоў з Польшчы, ды й апусьцелі рады тутэйшых гандляроў мясам і шынкай. Праўда, як заўважыў адзін сталы прадавец, з мясам стане значна цяжэй, бо на вёсцы ўжо няма чым карміць скаціну. Мех мукі каштуе 3000 рублёў, а тона камбікорму — 55 000. Вось і паспрабуй выгадуць. Апошнімі выхаднымі цэны зноў падняліся:

Сьвініна, 1 кг — ад 400 да 1800 руб.
Цяляціна, 1 кг — ад 700 да 800 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — ад 1000 да 2500 руб.
Шынка собская, 1 кг — ад 900 да 1300 руб.
Яйкі, дзесятак — 230—250 руб.
Курыца, 1 шт. — ад 2300 да 2500 руб.
Морква, 1 кг — 180 руб.
Цыбуля, 1 кг — ад 50 да 60 руб.
Бульба, 1 кг — 40—50 руб.
Яблыкі, 1 кг — ад 250 да 400 руб.
Алей, 1 л — 350—400 руб.
Сала салёнае, собскае, 1 кг — 600—650 руб.
Сьмятана, 1 л — 300 руб.
Мёд, 1 кг — 1500 руб.
Ружы, 1 шт. — ад 200 да 400 руб.
Гарэлка, 1 бут. — 400—450 руб.
Злотыя, 1 тыс. — 41 руб.
Даляр ЗША — 760—770 руб.

М. ЖЫЛЕЎСКАЯ.

НІЧЫЯ

У мінулы панядзелак адбылася чарговая гульня чэмпіянату Беларусі па футболе паміж гарадзенскім «Нёманам» і салігорскім «Шахцёрам». Нягледзячы на тое, што амаль два таймы гаспадары пляцоўкі не пакідалі ў спакоі брамніка гасцяў, лік матчу 1:1.

Спартыўнае шчасьце яўна было не на баку гарадзенцаў, але ж і прафэсіяналізм футбалістаў яму не спрыяў...

(УЛАСН. ІНФ.)

ВАЛЮТА

Ужо каторы тыдзень кошт далара ў камэрцыйным банку «Комплекс» у Горадні застаецца амаль бяз зьмен. Як кажуць пакупнікі, — «зялены» стабілізуваўся. Гандаль валютай ідзе даволі жвава, асабліва ў камэрсантаў, якія круцяцца ў мясцовым унівэрсагмау каля аднаго з пунктаў банка «Комплекс». Дзённы заробак спрытных прадпрыемстваў, з іх жа слоў, складае каля пяцідзесяці далараў.

Што ж, ня цяжка здагадацца, каму на Беларусі добра жывецца...

Курс валюты банка «Комплекс» у Горадні 15 красавіка:

Назва валюты	Скупка	Продаж
Даляр ЗША	776	818
Нямецкая марка	455	505
Ангельскі фунт	970	1111
Французкі франк	126	141

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАЎЦОЎ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца штодзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 15 красавіка 1993 г.
Тыраж 3400 паасобнікаў. Замова 1922

Абвесткі

Прадаю будаўнічыя матэрыялы для пабудовы лецішча, катэджа. У наяўнасці маю: цэгла — 3 тыс. штук, ваконыя й дзвярныя блёкі, брус, дошкі для падлогі, шыфер, кроквы. Тэлефанаваць пасля 18 гадзін: 47-19-94.

Прадам новы запакаваны гасьцінны блёк «Міраж» сьветлага колеру з люстрамі коштам 110 тысячаў рублёў.

Звяртацца на адрас: пр-т 40 год Перамогі, д. 6, кв. 55.

Вяснянка ў Любліне

У старажытным польскім горадзе пабываў харавы калектыў «Вяснянка» Гарадзенскага пэдукацыйнага цэнтру, які перадаваў гаспадароў сваім выканаўчым майстэрствам. З трыма канцэртамі выступіла «Вяснянка» перад жыхарамі Любліна. Гучала музыка розных эпох і стыляў. А затым з візітам у адказ госьцем гарадзенцаў быў тэатральны калектыў Люблінскага пэдагагічнага ліцэя, які падрыхтаваў праграму пра славу тага Адама Міцкевіча.

М. ВАСІЛЕЎ.

Новы сэрвіс

Каб не здаваць у камісійную краму па нізкім кошце тавар, затрыманы мытнікамі, гарадзенскія турысты-камэрсантаў знайшлі выйсьце. Зараз сьледам за тымі, хто ад'язджае ў замежжа, на ўласных легкавіках да КП Брузгі едуць сваякі, дзе чакаюць вынікаў працы мытнікаў. Калі ў турыста выявіцца лішні тавар, яго памочнік на службовым аўтобусе мытнікаў хутка адвозіць затрыманыя рэчы. Каштуе такое задавальненьне ўсяго 500 рублёў.

(г. а.)